

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

59. årgang

31. oktober 2016

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2016/C 402/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2016/C 402/02	Sag C-113/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. september 2016 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (Annulationsøgsmål — valg af retsgrundlag — artikel 43, stk. 2, TEUF eller artikel 43, stk. 3, TEUF — den fælles markedsordning for landbrugsprodukter — forordning (EU) nr. 1308/2013 — artikel 7 — forordning (EU) nr. 1370/2013 — artikel 2 — foranstaltninger vedrørende fastsættelse af priser — referencetærskler — interventionspriser)	2
2016/C 402/03	Sag C-409/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. september 2016 — Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőrségi Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering af varer — fortolkning af en underposition i den kombinerede nomenklatur — direktiv 2008/118/EF — indførsel af punktafgiftspligtige varer — toldsuspensionsprocedure eller ordning — følger af en toldangivelse, hvori der er angivet en urigtig underposition i den kombinerede nomenklatur — uregelmæssigheder under punktafgiftspligtige varers bevægelser)	3

2016/C 402/04	Sag C-549/14: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 7. september 2016 — Finn Frogne A/S mod Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 2 — ligebehandlingsprincippet — gennemsigtighedsforpligtelsen — kontrakt vedrørende levering af et komplekst kommunikationssystem — gennemførelsesvanskeligheder — uenighed mellem parterne hvad angår ansvar — forlig — reduktion af kontraktens omfang — ændring fra udlejning af hardware til et salg — væsentlig ændring af kontrakten — begrundet i den objektive mulighed for at finde en mindelig løsning)	4
2016/C 402/05	Sag C-584/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. september 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — miljø — direktiv 2006/12/EF — direktiv 91/689/EØF — direktiv 1999/31/EF — håndtering af affald — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøder — fast beløb)	4
2016/C 402/06	Sag C-101/15 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 7. september 2016 — Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH og Pilkington Italia SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — artikel 101 TEUF — artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 — det europæiske marked for autoglas — aftaler om opdeling af markeder og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — bøder — retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder — punkt 13 — værdien af afsætningen — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2, andet afsnit — lovbestemt loft for bøden — valutakurs for beregning af bødeloftet — bødens størrelse — fuld prøvelsesret — enkeltproduktvirksomheder — proportionalitet — ligebehandling)	5
2016/C 402/07	Sag C-121/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. september 2016 — Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE) mod Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique og Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, tidligere GDF Suez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2009/73/EF — energi — gasindustrien — fastsættelse af priser for levering af naturgas til de endelige forbrugere — lovbestemte tariffer — hindring — forenelighed — bedømmelseskriterier — formål om at sikre forsyningssikkerheden og den territoriale samhørighed)	6
2016/C 402/08	Sag C-160/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. september 2016 — GS Media BV mod Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc. og Britt Geertruida Dekker (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationssamfundet — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 3, stk. 1 — overføring til almenheden — begreb — internet — hyperlinks, der giver adgang til beskyttede værker, der er tilgængelige på en anden internetside uden indehaverens tilladelse — værker endnu ikke offentliggjort af indehaveren — placering af disse links med vinding for øje)	7
2016/C 402/09	Sag C-180/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. september 2016 — Borealis AB m.fl. mod Naturvårdsverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nacka tingsrätt — Mark- och miljödomstolen — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — metode til gratis tildeling af kvoter — beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed — fastlæggelsen af produktbenchmark for varmt metal — afgørelse 2011/278/EU — bilag I — gyldighed — artikel 3, litra c) — artikel 7 — artikel 10, stk. 1-3 og 8 — bilag IV — gratistildeling af kvoter med henblik på forbrug og eksport af varme — målelig varme, der eksporteres til private husholdninger — forbud mod dobbelttælling af emissioner og dobbelttildeling af kvoter)	7

2016/C 402/10	Sag C-182/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. september 2016 — sagen vedrørende udlevering af Aleksei Petruhin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — udlevering til et tredjeland af en statsborger i en medlemsstat, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed — EU-rettens anvendelsesområde — beskyttelse af en medlemsstats statsborgere mod udlevering — ingen beskyttelse af de øvrige medlemsstats statsborgere — restriktion for den frie bevægelighed — begrundelse støttet på bekæmpelsen af straffrihed — proportionalitet — prøvelse af de garantier, som er fastsat i artikel 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)	9
2016/C 402/11	Sag C-225/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. september 2016 — straffesag mod Domenico Politanò (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Reggio Calabria — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — hasardspil — restriktioner — tvingende almene hensyn — proportionalitet — offentlige kontrakter — betingelser for deltagelse i et udbud og vurdering af den økonomiske og finansielle formåen — udelukkelse af tilbudsgiveren på grund af manglende fremlæggelse af attester af dennes økonomiske og finansielle formåen fra to særskilte bankinstitutter — direktiv 2004/18/EF — artikel 47 — anvendelighed)	9
2016/C 402/12	Sag C-310/15: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 7. september 2016 — Vincent Deroo-Blanquart mod Sony Europe Limited, der er indtrådt i Sony France SA's rettigheder (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — urimelig handelspraksis — direktiv 2005/29/EF — artikel 5 og 7 — tilgift — salg af en computer, der er udstyret med præinstalleret software — væsentlige oplysninger om prisen — vildledende udeladelse — forbrugeren kan ikke erhverve samme type computer, som ikke er udstyret med software)	10
2016/C 402/13	Sag C-459/15 P: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 8. september 2016 — Iranian Offshore Engineering & Construction Co. mod Rådet for Den Europæiske Union (Appel — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — liste over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — logistisk støtte til den iranske regering — opførelse af sagsøgerens navn)	11
2016/C 402/14	Sag C-461/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. september 2016 — E.ON Kraftwerke GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter — afgørelse 2011/278/EU — ændring af tildeling — artikel 24, stk. 1 — driftslederens pligt til at indsende oplysninger — omfang)	11
2016/C 402/15	Sag C-294/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. juli 2016 — JZ mod Prokuratura Rejonowa Łódź — Śródmieście (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 26, stk. 1 — europæisk arrestordre — virkninger af overgivelsen — fratrækning af varigheden af varetægtsfængslingen i den fuldbyrdende medlemsstat — begrebet »varetægtsfængslet« — andre frihedsbegrænsende foranstaltninger end fængsling — husarrest kombineret med en elektronisk fodlænke — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 6 og 49)	12
2016/C 402/16	Sag C-328/16: Sag anlagt den 1. juni 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik .	13
2016/C 402/17	Sag C-376/16 P: Appel iværksat den 7. juli 2016 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 27. april 2016 i sag T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret	14

2016/C 402/18	Sag C-393/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. juli 2016 — Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne mod Aldi Enikauf GmbH & Co. OHG Süd	16
2016/C 402/19	Sag C-425/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 1. august 2016 — Hansruedi Raimund mod Michaela Aigner	17
2016/C 402/20	Sag C-431/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanien) den 2. august 2016 — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) mod José Blanco Marques	17
2016/C 402/21	Sag C-462/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 17. august 2016 — Finanzamt Bingen-Alzey mod Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG . .	19
2016/C 402/22	Sag C-464/16 P: Appel iværksat den 18. august 2016 af Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. juli 2016 i sag T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) mod Europa-Kommissionen	20
2016/C 402/23	Sag C-465/16 P: Appel iværksat den 20. august 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. juni 2016 i sag T-276/13, Growth Energy and Renewable Fuels Association mod Rådet for Den Europæiske Union	21
2016/C 402/24	Sag C-466/16 P: Appel iværksat den 20. august 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. juni 2016 i sag T-277/13, Marquis Energy LLC mod Rådet for Den Europæiske Union	22

Retten

2016/C 402/25	Sag T-220/13: Rettens dom af 15. september 2016 — Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen (Statsstøtte — kommunal ejendomsskat — fritagelse indrømmet ikke-kommercielle enheder, der udøver særlige aktiviteter — lov om indkomstskat — fritagelse for kommunal engangsskat — afgørelse, som dels konstaterer, at der ikke foreligger statsstøtte, dels erklærer støtten uforenelig med det indre marked — annulationssøgsmål — regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — antagelse til realitetsbehandling — absolut umulighed for tilbagesøgning — artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 — begrundelsespligt)	25
2016/C 402/26	Sag T-392/13: Rettens dom af 15. september 2016 — La Ferla mod Kommissionen og ECHA (REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som indrømmes mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder — fejl i erklæringen om virksomhedens størrelse — henstilling 2003/361/EF — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — anmodning om oplysninger — ECHA's beføjelser — proportionalitet)	25
2016/C 402/27	Sag T-472/13: Rettens dom af 8. september 2016 — Lundbeck mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for antidepressive lægemidler indeholdende den aktive lægemiddelbestanddel citalopram — begrebet »konkurrencebegrænsende formål« — potentiel konkurrence — generiske lægemidler — barrierer for adgang til markedet som følge af eksistensen af patenter — aftaler indgået mellem en indehaver af patenter og en række generiske lægemiddelvirksomheder — artikel 101, stk. 1 og 3, TEUF — retlige fejl og urigtige skøn — begrundelsespligt — ret til forsvar — retssikkerhed — bøder)	26
2016/C 402/28	Sag T-620/13: Rettens dom af 15. september 2016 — Marchi Industriale mod ECHA (REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som indrømmes mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder — fejl i erklæringen om virksomhedens størrelse — henstilling 2003/361/EF — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — fastlæggelse af virksomhedens størrelse — ECHA's beføjelser — begrundelsespligt)	27

2016/C 402/29	Sag T-695/13: Rettens dom af 13. september 2016 — ENAC/INEA (Finansiell støtte — projekter af fælles interesse inden for transeuropæiske transport- og energinet — gennemførelse af en undersøgelse i forbindelse med udviklingen af lufthavnen i Bergamo-Orio al Serio (Italien) med henblik på intermodalitet — fastlæggelse af det endelige beløb for den finansielle støtte — ikke støtteberettigede omkostninger — retlig fejl — begrundelsespligt)	27
2016/C 402/30	Sag T-80/14: Rettens dom af 15. september 2016 — PT Musim Mas mod Rådet (Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Indonesien — endelig opkrævning af midlertidig antidumpingtold — endelig antidumpingtold — retten til forsvar — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)	28
2016/C 402/31	Sag T-111/14: Rettens dom af 15. september 2016 — Unitec Bio mod Rådet (Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Argentina — endelig antidumpingtold — annullationssøgsmål — umiddelbart berørt — individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)	29
2016/C 402/32	Sagerne T-112/14 — T-116/14 og T-119/14: Rettens dom af 15. september 2016 — Molinos Rio de la Plata m.fl. mod Rådet (Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Argentina — endelig antidumpingtold — annullationssøgsmål — brancheorganisation — umiddelbart berørt — individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)	30
2016/C 402/33	Sag T-117/14: Rettens dom af 15. september 2016 — Cargill mod Rådet (Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Argentina — endelig antidumpingtold — annullationssøgsmål — umiddelbart berørt — individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)	31
2016/C 402/34	Sag T-118/14: Rettens dom af 15. september 2016 — LDC Argentina mod Rådet (Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Argentina — endelig antidumpingtold — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)	31
2016/C 402/35	Sag T-120/14: Rettens dom af 15. september 2016 — PT Ciliandra Perkasa mod Rådet (Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Indonesien — endelig antidumpingtold — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)	32
2016/C 402/36	Sag T-139/14: Rettens dom af 15. september 2016 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet (Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Indonesien — endelig antidumpingtold — artikel 2, stk. 3 og 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)	33
2016/C 402/37	Sag T-340/14: Rettens dom af 15. september 2016 — Klyuyev mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af pengemidler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — ret til forsvar — begrundelsespligt — retsgrundlag — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — manglende iagttagelse af kriterierne for opførelse på listen — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — ret til omdømme) .	34
2016/C 402/38	Sag T-346/14: Rettens dom af 15. september 2016 — Yanukovych mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af pengemidler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — ret til forsvar — begrundelsespligt — retsgrundlag — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — magtfordrejning — manglende iagttagelse af kriterierne for opførelse på listen — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret)	35

2016/C 402/39	Sag T-348/14: Rettens dom af 15. september 2016 — Yanukovych mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af pengemidler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — begrundelsespligt — retsgrundlag — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — magtfordrejning — manglende iagttagelse af kriterierne for opførelse på listen — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret)	36
2016/C 402/40	Sag T-386/14: Rettens dom af 15. september 2016 — FIH Holding og FIH Erhvervsbank mod Kommissionen (Statsstøtte — banksektoren — støtte tildelt den danske bank FIH i form af en overførsel af dens værdiforringede aktiver til et nyt datterselskab og det efterfølgende køb af disse ved det danske organ, som har til opgave at sikre finansiell stabilitet — statsstøtte til banker i en kriseperiode — afgørelse, der erklærer støtten forenelig med det indre marked — støttebegrebet — kriteriet om den private investor — kriteriet om den private kreditor — beregning af støttebeløbet — begrundelsespligt)	37
2016/C 402/41	Sag T-481/14: Rettens dom af 15. september 2016 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod EIT (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af tjenesteydelser vedrørende udvikling af en platform til informations- og vidensstyring — tjenesteydelser vedrørende udvikling af programmel og vedligeholdelse af it-tjenesternes tilgængelighed og effektivitet — afvisning af at indplacere en tilbudsgivers bud som nr. et — udvælgelseskriterier — tildelingskriterier — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn — aktindsigt — ansvar uden for kontraktforhold)	37
2016/C 402/42	Sag T-698/14: Rettens dom af 15. september 2016 — x European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — eksterne tjenesteydelser vedrørende udvikling og undersøgelser af samt support til informationssystemer (ESP DESIS III) — placering af en tilbudsgiver i en kaskadeprocédure — begrundelsespligt — unormalt lave bud — princippet om fri konkurrence — ansvar uden for kontraktforhold)	38
2016/C 402/43	Sag T-710/14: Rettens dom af 15. september 2016 — Herbert Smith Freehills mod Rådet (Aktindsigt — forordning nr. 1049/2001 — dokumenter udfærdiget som led i det forberedende arbejde i forbindelse med vedtagelsen af direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af juridisk rådgivning — ret til forsvar — tungtvejende offentlig interesse)	39
2016/C 402/44	Sag T-800/14: Rettens dom af 15. september 2016 — Philip Morris mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter udfærdiget som led i det forberedende arbejde i forbindelse med vedtagelsen af direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning — undtagelse vedrørende beskyttelsen af beslutningsprocessen — retten til forsvar — tungtvejende offentlig interesse)	39
2016/C 402/45	Sag T-51/15: Rettens dom af 20. september 2016 — PAN Europe mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — forordning (EF) nr. 1367/2006 — dokumenter vedrørende hormonforstyrrende stoffer — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen — artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001)	40
2016/C 402/46	Sag T-91/15: Rettens dom af 15. september 2016 — AEDEC mod Kommissionen (Forskning og teknologisk udvikling — »Horisont 2020« — rammeprogrammet for forskning og innovation — indkaldelse af forslag under arbejdsprogrammerne for 2014-2015 — Kommissionens afgørelse om, at sagsøgerens forslag ikke kunne antages — begrundelsespligt — ret til forsvar — proportionalitet — gennemsigtighed — åbenbart urigtigt skøn)	41

2016/C 402/47	Sag T-359/15: Rettens dom af 15. september 2016 — Arrom Conseil mod EUIPO — Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Roméo has a Gun by Romano Ricci — de ældre EU-ordmærker NINA RICCI og RICCI — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — utilbørlig udnyttelse af ældre varemærkers særpræg eller renommé — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009)	41
2016/C 402/48	Sag T-485/15: Rettens dom af 20. september 2016 — Alsharghawi mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen — indefrysning af midler — liste over personer, der er omfattet af restriktioner for indrejse i og transit gennem Den Europæiske Unions område — Muammar Qadhafis (Gaddafis) tidligere kabinetschefs funktioner — valg af retsgrundlag — begrundelsespligt — retten til forsvar — uskyldsformodning — proportionalitet — retten til at færdes frit — ejendomsret — pligt til at godtgøre, at foranstaltningen er berettiget)	42
2016/C 402/49	Sag T-565/15: Rettens dom af 20. september 2016 — Excalibur City mod EUIPO — Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MERLIN'S KINDERWELT — ældre nationalt ordmærke KINDER — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	42
2016/C 402/50	Sag T-566/15: Rettens dom af 20. september 2016 — Excalibur City mod EUIPO — Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket MERLIN'S KINDERWELT — ældre nationalt ordmærke KINDER — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	43
2016/C 402/51	Sag T-633/15: Rettens dom af 15. september 2016 — JT International mod EUIPO — Habanos (PUSH) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket PUSH — ældre nationale ord- og figurmærker samt benelux ord- og figurmærker PUNCH — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer af samme art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	44
2016/C 402/52	Sag T-384/15: Rettens kendelse af 13. september 2016 — EDF Luminus mod Europa-Parlamentet (Voldgiftsbestemmelse — aftale om elforsyning CNT(2009) nr. 137 — Parlamentets betaling af de regionale afgifter, som sagsøgeren har betalt til hovedstadsregionen Bruxelles, beregnet på grundlag af den kapacitet, der blev stillet Parlamentet til rådighed — ingen kontraktforpligtelse — ingen forpligtelse på grundlag af bestemmelserne i gældende national ret)	44
2016/C 402/53	Sag T-511/15: Rettens kendelse af 30. august 2016 — Fontem Holdings 4 mod EUIPO (BLU ECIGS) (EU-varemærker — tilbagetagelse af registreringsansøgning — ufornuddent at træffe afgørelse)	45
2016/C 402/54	Sag T-544/15: Rettens kendelse af 13. september 2016 — Terna mod Kommissionen (Annulations-søgsmål — projekter i Unionens fælles interesse — finansiel støtte fra Unionen til to projekter inden for området transeuropæiske energinet — nedsættelse af den finansielle støtte, der oprindeligt var blevet tildelt, efter revision — forberedende akt — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)	46
2016/C 402/55	Sag T-584/15: Rettens kendelse af 14. september 2016 — POA mod Kommissionen »Annulations-søgsmål — anmodning om registrering af en beskyttet oprindelsesbetegnelse (»Halloumi« eller »Hellim«) — afgørelse om offentliggørelse i EU-Tidende, C-udgaven, af en ansøgning om registrering af en beskyttet oprindelsesbetegnelse i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 — forberedende akt — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning« . .	46

2016/C 402/56	Sag T-366/16: Sag anlagt den 12. juli 2016 — Gaki mod Europol	47
2016/C 402/57	Sag T-476/16: Sag anlagt den 25. august 2016 — Adama Agriculture og Adama France mod Kommissionen	48
2016/C 402/58	Sag T-477/16: Sag anlagt den 26. august 2016 — Epsilon International mod Kommissionen	49
2016/C 402/59	Sag T-480/16: Sag anlagt den 30. august 2016 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Amedei (For you) . .	50
2016/C 402/60	Sag T-620/16: Sag anlagt den 30. august 2016 — The Logistical Approach mod EUIPO — Idea Groupe (Idealogistic)	51
2016/C 402/61	Sag T-625/16: Sag anlagt den 2. september 2016 — Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej mod ECHA	51
2016/C 402/62	Sag T-629/16: Sag anlagt den 1. september 2016 — Shoe Branding Europe mod EUIPO — adidas (Gengivelse af to parallelle striber på en sko)	53
2016/C 402/63	Sag T-630/16: Sag anlagt den 5. september 2016 — Dehtochema Bitumat mod Det Europæiske Kemikalieagentur	53
2016/C 402/64	Sag T-644/16: Sag anlagt den 9. september 2016 — ClientEarth mod Kommissionen	54
2016/C 402/65	Sag T-645/16: Sag anlagt den 7. september 2016 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG mod Den Fælles Afviklingsinstans	55
2016/C 402/66	Sag T-648/16: Sag anlagt den 13. september 2016 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Zaharieva (BOBO cornet)	56
2016/C 402/67	Sag T-649/16: Sag anlagt den 12. september 2016 — Bernaldo de Quirós mod Kommissionen	57
2016/C 402/68	Sag T-650/16: Sag anlagt den 7. september 2016 — LG Electronics mod EUIPO (QD)	58
2016/C 402/69	Sag T-656/16: Sag anlagt den 12. september 2016 — PM mod ECHA	58
2016/C 402/70	Sag T-659/16: Sag anlagt den 16. september 2016 — LG Electronics mod EUIPO (Second Display) .	59
2016/C 402/71	Sag T-661/16: Sag anlagt den 19. september 2016 — Credito Fondiario mod CRU	59
2016/C 402/72	Sag T-665/16: Sag anlagt den 16. september 2016 — Cinkciarz.pl mod EUIPO (€\$)	61

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2016/C 402/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 392 af 24.10.2016

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 383 af 17.10.2016

EUT C 371 af 10.10.2016

EUT C 364 af 3.10.2016

EUT C 350 af 26.9.2016

EUT C 343 af 19.9.2016

EUT C 335 af 12.9.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. september 2016 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-113/14) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — valg af retsgrundlag — artikel 43, stk. 2, TEUF eller artikel 43, stk. 3, TEUF — den fælles markedsordning for landbrugsprodukter — forordning (EU) nr. 1308/2013 — artikel 7 — forordning (EU) nr. 1370/2013 — artikel 2 — foranstaltninger vedrørende fastsættelse af priser — referencetærskler — interventionspriser)

(2016/C 402/02)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T Henze, A. Lippstreu og A. Wiedmann, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved M. Holt, C. Brodie og J. Kraehling, som befuldmægtigede, bistået af barrister A. Bates) og Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Škeřík, J. Vlácil og D. Hadroušek, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L.G. Knudsen, R. Kaškina og U. Rösslein, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Maganza, J.-P. Hix og S. Barbagallo, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen ved D. Triantafyllou og G. von Rintelen, som befuldmægtigede

Konklusion

- 1) Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 annulleres.
- 2) Artikel 2 i Rådets forordning (EU) nr. 1370/2013 af 16. december 2013 om foranstaltninger til fastsættelse af støtte og restitutioner i forbindelse med den fælles markedsordning for landbrugsprodukter annulleres.
- 3) Virkningerne af artikel 7 i forordning nr. 1308/2013 og af artikel 2 i forordning nr. 1370/2013 opretholdes indtil ikrafttrædelsen — inden for en rimelig frist, der ikke må overstige fem måneder regnet fra datoen for afsigelsen af nærværende dom — af nye regler med et passende retsgrundlag, dvs. artikel 43, stk. 3, TEUF.
- 4) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger.
- 5) Den Tjekkiske Republik og Det Forenede Kongerige og Nordirland samt Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 28.4.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. september 2016 — Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-409/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifiering af varer — fortolkning af en underposition i den kombinerede nomenklatur — direktiv 2008/118/EF — indførsel af punktafgiftspligtige varer — toldsuspensionsprocedure eller -ordning — følger af en toldangivelse, hvori der er angivet en urigtig underposition i den kombinerede nomenklatur — uregelmæssigheder under punktafgiftspligtige varers bevægelser)

(2016/C 402/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Konklusion

- 1) Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 861/2010 af 5. oktober 2010, skal fortolkes således, at pos. 2401 i den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til forordning nr. 2658/87, som ændret ved forordning nr. 861/2010, ikke omfatter en vare som den i hovedsagen omhandlede, der består af røgtobak, på trods af forekomsten af tobaksaffald, for så vidt som dette affald ikke udgør en hindring for den pågældende vares bestemmelse. En sådan vare kan imidlertid henhøre under denne nomenklatures pos. 2403, og nærmere bestemt underposition 2403 10 90 i den nævnte nomenklatur, når den er i bulk, stampet og befinder sig i kasser med indvendig beklædning af plastik med en nettovægt på 30 kg.
- 2) Begrebet »toldsuspensionsprocedure eller -ordning«, der er fastsat i artikel 4, nr. 6), i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF, skal fortolkes således, at der ikke kan rejses tvivl om, hvorvidt en bestemt vare skal underlægges en toldsuspensionsprocedure eller -ordning, når det kapitel i den fælles toldtarif, som varen er omfattet af, er korrekt angivet i de dokumenter, der ledsager denne, men den konkrete underposition er forkert angivet heri. I et sådant tilfælde skal artikel 2, litra b), og artikel 4, nr. 8), i direktiv 2008/118 fortolkes således, at der ikke er sket en indførsel af den nævnte vare, og at denne ikke er punktafgiftspligtig.
- 3) I en situation som den i hovedsagen omhandlede skal begrebet »uregelmæssighed« som omhandlet i artikel 38 i direktiv 2008/118 fortolkes således, at det ikke omfatter en vare, der er henført under en toldsuspensionsprocedure eller -ordning, og som ledsages af et dokument, der indeholder en forkert angivelse af toldpositionen.

⁽¹⁾ EUT C 439 af 8.12.2014.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 7. september 2016 — Finn Frogne A/S mod Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Højesteret — Danmark)

(Sag C-549/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 2 — ligebehandlingsprincippet — gennemsigtighedsforpligtelsen — kontrakt vedrørende levering af et komplekst kommunikationssystem — gennemførelsesvanskeligheder — uenighed mellem parterne hvad angår ansvar — forlig — reduktion af kontraktens omfang — ændring fra udlejning af hardware til et salg — væsentlig ændring af kontrakten — begrundet i den objektive mulighed for at finde en mindelig løsning)

(2016/C 402/04)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finn Frogne A/S

Sagsøgt: Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

Konklusion

Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at der efter tildelingen af en offentlig kontrakt ikke må foretages en væsentlig ændring heri uden indledning af en ny udbudsprocedure, selv når denne ændring objektivet set udgør en forligsmæssig løsning, der indebærer gensidige afkald på krav fra begge parter side med henblik på at bringe en tvist til ophør, hvis udfald er uvist, og som skyldes, at denne kontrakt er blevet nødlidende. Det forholder sig kun anderledes, hvis udbudsmaterialet indeholder bestemmelse om muligheden for at tilpasse visse betingelser, endog væsentlige, i nævnte kontrakt efter tildelingen heraf og de nærmere rammer herfor.

⁽¹⁾ EUT C 127 af 20.4.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. september 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-584/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2006/12/EF — direktiv 91/689/EØF — direktiv 1999/31/EF — håndtering af affald — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af gennemførelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøder — fast beløb)

(2016/C 402/05)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia, E. Sanfrutos Cano og D. Loma-Osorio Lerena, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde dom af 10. september 2009, Kommissionen mod Grækenland (C-286/08, ikke trykt i Sml., EU:C:2009:543).

- 2) Den Helleniske Republik betaler til Europa-Kommissionen, på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«, en tvangsbøde på 30 000 EUR for hver dag, gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på opfyldelse af dom af 10. september 2009, Kommissionen mod Grækenland (C-286/08, ikke trykt i Sml., EU:C:2009:543), er forsinket, regnet fra datoen for afsigelsen af nærværende dom og indtil dom af 10. september 2009, Kommissionen mod Grækenland (C-286/08, ikke trykt i Sml., EU:C:2009:543), er fuldstændigt opfyldt. Dette beløb er opdelt i tre dele, der svarer til de tre klagepunkter, som Kommissionen har gjort gældende, svarende for det første klagepunkt til 10 % af tvangsbødens samlede størrelse, dvs. 3 000 EUR, for det andet klagepunkt til 45 % af beløbet, dvs. 13 500 EUR, såvel som i forhold til det tredje klagepunkt, der for så vidt angår forsvarlig håndtering af såkaldt »historisk« affald vil være genstand for en halvårlig nedskæring beregnet i forhold til den mængde af dette affald, for hvilken håndteringen er blevet bragt i overensstemmelse, idet nedskæringen begrænses til 50 % af størrelsen af den til dette klagepunkt knyttede tvangsbøde, nemlig 6 750 EUR.
- 3) Den Helleniske Republik betaler til Kommissionen, på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«, et fast beløb på 10 mio. EUR.
- 4) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 7. september 2016 — Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH og Pilkington Italia SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-101/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — artikel 101 TEUF — artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 — det europæiske marked for autoglas — aftaler om opdeling af markeder og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — bøder — retningslinjerne af 2006 for beregning af bøder — punkt 13 — værdien af afsætningen — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 23, stk. 2, andet afsnit — lovbestemt loft for bøden — valutakurs for beregning af bødeløftet — bødens størrelse — fuld prøvelsesret — enkeltproduktvirksomheder — proportionalitet — ligebehandling)

(2016/C 402/06)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH og Pilkington Italia SpA (ved solicitors S. Wisking og K. Fountoukakos-Kyriakos og avocat C. Puech Baron)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Biolan, M. Kellerbauer og H. Leupold, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH og Pilkington Italia SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 9.3.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. september 2016 — Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE) mod Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique og Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, tidligere GDF Suez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-121/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2009/73/EF — energi — gasindustrien — fastsættelse af priser for levering af naturgas til de endelige forbrugere — lovbestemte tariffer — hindring — forenelighed — bedømmelseskriterier — formål om at sikre forsyningssikkerheden og den territoriale samhørighed)

(2016/C 402/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)

Sagsøgte: Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique og Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, tidligere GDF Suez

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF skal fortolkes således, at en medlemsstats indgreb, der består i at pålægge visse leverandører, heriblandt den oprindelige leverandør, at tilbyde levering af naturgas til den endelige forbruger til lovbestemte tariffer, i sagens natur udgør en hindring for at etablere et konkurrencebaseret naturgasmarked, som fastsat i denne bestemmelse, og denne hindring består, selv om dette indgreb ikke er til hinder for, at samtlige leverandører på markedet kan fremsætte konkurrerende tilbud til priser, der er lavere end disse tariffer.
- 2) Artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/73, sammenholdt med artikel 14 TEUF og 106 TEUF samt protokol (nr. 26) om tjenesteydelser af almen interesse, der er knyttet som bilag til traktaten, som affattet ved Lissabontraktaten, og til EUF-traktaten, skal fortolkes således, at den giver medlemsstaterne mulighed for at afgøre, om der af hensyn til den almene økonomiske interesse er grund til at pålægge virksomheder i gassektoren offentlige serviceforpligtelser i forhold til leveringsprisen for naturgas med henblik på bl.a. at sikre forsyningssikkerheden og den territoriale samhørighed, forudsat dels, at alle de i nævnte direktivs artikel 3, stk. 2, opstillede betingelser, og nærmere bestemt sådanne forpligtelses ikke-diskriminerende karakter, er opfyldt, dels, at pålæggelsen af disse forpligtelser overholder proportionalitetsprincippet.

Artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/73 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en omkostningsbaseret metode til fastsættelse af prisen, forudsat at anvendelsen af en sådan metode ikke bevirker, at det statslige indgreb går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det forfulgte mål af almen økonomisk interesse.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 1.6.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. september 2016 — GS Media BV mod Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc. og Britt Geertruida Dekker (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-160/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — informationssamfundet — harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 3, stk. 1 — overføring til almenheden — begreb — internet — hyperlinks, der giver adgang til beskyttede værker, der er tilgængelige på en anden internetside uden indehaverens tilladelse — værker endnu ikke offentliggjort af indehaveren — placering af disse links med vinding for øje)

(2016/C 402/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GS Media BV

Sagsøgt: Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc. og Britt Geertruida Dekker

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at med henblik på at afgøre, om placeringen på en internetside af hyperlinks til beskyttede værker, som er frit tilgængelige på en anden internetside uden tilladelse fra indehaveren af ophavsretten, udgør en »overføring til almenheden« som omhandlet i denne bestemmelse, skal det fastslås, om disse links er anbragt uden vinding for øje af en person, som ikke vidste, eller som ikke med rimelighed kunne vide, at disse værker ulovligt var blevet offentliggjort på denne anden internetside, eller om anbringelsen af disse links derimod er sket med vinding for øje, i hvilken situation en sådan viden må formodes at foreligge.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 22.6.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. september 2016 — Borealis AB m.fl. mod Naturvårdsverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nacka tingsrätt — Mark- och miljödomstolen — Sverige)

(Sag C-180/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — metode til gratis tildeling af kvoter — beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed — fastlæggelsen af produktbenchmark for varmt metal — afgørelse 2011/278/EU — bilag I — gyldighed — artikel 3, litra c) — artikel 7 — artikel 10, stk. 1-3 og 8 — bilag IV — gratistildeling af kvoter med henblik på forbrug og eksport af varme — målelig varme, der eksporteres til private husholdninger — forbud mod dobbelttælling af emissioner og dobbelttildeling af kvoter)

(2016/C 402/09)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Nacka tingsrätt — Mark- och miljödomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Borealis AB, Kubikenborg Aluminium AB, Yara AB, SSAB EMEA AB, Lulekraft AB, Värmevärden i Nynäshamn AB, Cementa AB og Höganäs Sweden AB

Sagsøgt: Naturvårdsverket

Konklusion

- 1) Gennemgangen af det første, det andet og det trettende spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 15, stk. 3, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF.
- 2) Gennemgangen af det femte spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af bilag I til afgørelse 2011/278.
- 3) Artikel 4 i og bilag II til Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF er ugyldige.
- 4) Virkningerne af erklæringen om ugyldighed for så vidt angår artikel 4 i og bilag II til afgørelse 2013/448 begrænses tidsmæssigt, således, for det første, at denne erklæring først får virkninger efter en periode på ti måneder regnet fra datoen for afsigelsen af dom af 28. april 2016, Borealis Polyolefine m.fl. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 og C-391/14 — C-393/14, EU: C:2016:311), for at gøre det muligt for Europa-Kommissionen at vedtage de nødvendige foranstaltninger, og, for det andet, at der ikke kan rejses tvivl om de foranstaltninger, der vedtages indtil udløbet af denne frist, på grundlag af de bestemmelser, der erklæres ugyldige.
- 5) Artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF og artikel 10, stk. 1-3 og 8, i afgørelse 2011/278 skal fortolkes således, at det med henblik på at undgå en dobbelttildeling i henhold til disse bestemmelser er tilladt at nægte at tildele en varmebenchmark delinstallation drivhusgasemissionskvoter, når denne delinstallation eksporterer varme, som den genvinder fra en brændselsbenchmark delinstallation, til private husholdninger.
- 6) Artikel 10, stk. 8, i afgørelse 2011/278 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at der tildeles gratis kvoter for drivhusgasemissioner til en driftsleder for forbruget i en varmebenchmark delinstallation af varme, som er fremstillet i en brændselsbenchmark delinstallation.
- 7) Artikel 7 i og bilag IV til afgørelse 2011/278 skal fortolkes således, at de med henblik på at undgå dobbelttælling tillader en medlemsstat ikke at tage hensyn til samtlige emissioner i tilknytning til produktionen af varme, der af en varmebenchmark delinstallation eksporteres til private husholdninger i forbindelse med indsamlingen af de data, som er omhandlet i disse bestemmelser.
- 8) Artikel 10a, stk. 1 og 4, i direktiv 2003/87 og artikel 10, stk. 3, i afgørelse 2011/278 skal fortolkes således, at det ifølge disse bestemmelser er tilladt ikke at tildele yderligere gratis kvoter for de drivhusgasemissioner, der er knyttet til produktionen af målelig varme gennem forbrændingen af spildgasser, der stammer fra en installation med et benchmark for varmt metal, for så vidt som antallet af de kvoter, der er fastsat på grundlag af varmebenchmarket, er lavere end medianværdien af de historiske emissioner i forbindelse med produktionen af denne varme.
- 9) Artikel 7 i og bilag IV til afgørelse 2011/278 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat ved indsamlingen af de i disse bestemmelser omhandlede data justerer de tal, som denne medlemsstat har fået stillet til rådighed, således at drivhusgasemissionerne fra forbrændingen af spildgasser fra en varmebenchmark delinstallation svarer til dem, der stammer fra forbrændingen af naturgas, for så vidt som et produktbenchmark tager højde for de emissioner, der er knyttet til produktionen af spildgasser.
- 10) Artikel 3, litra c), i afgørelse 2011/278 skal fortolkes således, at begrebet »varmebenchmark delinstallation« omfatter eksport af målelig varme, der stammer fra et anlæg, som er omfattet af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, til et dampnetværk, når sidstnævnte netværk kan kvalificeres som »et anlæg eller en anden enhed, der ikke er omfattet af EU-ordningen«.

(¹) EUT C 205 af 22.6.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. september 2016 — sagen vedrørende udlevering af Aleksei Petruhhin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland))

(Sag C-182/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — udlevering til et tredjeland af en statsborger i en medlemsstat, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed — EU-rettens anvendelsesområde — beskyttelse af en medlemsstats statsborgere mod udlevering — ingen beskyttelse af de øvrige medlemsstats statsborgere — restriktion for den frie bevægelighed — begrundelse støttet på bekæmpelsen af straffrihed — proportionalitet — prøvelse af de garantier, som er fastsat i artikel 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)

(2016/C 402/10)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Aleksei Petruhhin

Konklusion

- 1) Artikel 18 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at når en medlemsstat, som en unionsborger, der er statsborger i en anden medlemsstat, har begivet sig til, bliver tilstillet en anmodning om udlevering af et tredjeland, med hvilket den førstnævnte medlemsstat har indgået en udleveringsaftale, er den forpligtet til at underrette den medlemsstat, hvor den nævnte borger er statsborger, og til på anmodning fra den sidstnævnte medlemsstat i givet fald at overgive borgeren til denne i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, dog forudsat at denne medlemsstat i henhold til national ret har kompetence til at retsforfølge personen for handlinger begået uden for dens nationale område.
- 2) I det tilfælde, hvor en medlemsstat bliver tilstillet en anmodning fra et tredjeland om udlevering af en anden medlemsstats statsborger, skal den førstnævnte medlemsstat efterprøve, om udleveringen vil udgøre et indgreb i de rettigheder, der er omhandlet i artikel 19 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 22.6.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. september 2016 — straffesag mod Domenico Politanò (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Reggio Calabria — Italien)

(Sag C-225/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — hasardspil — restriktioner — tvingende almene hensyn — proportionalitet — offentlige kontrakter — betingelser for deltagelse i et udbud og vurdering af den økonomiske og finansielle formåen — udelukkelse af tilbudsgiveren på grund af manglende fremlæggelse af attester af dennes økonomiske og finansielle formåen fra to særskilte bankinstitutter — direktiv 2004/18/EF — artikel 47 — anvendelighed)

(2016/C 402/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Reggio Calabria

Part i hovedsagen

Domenico Politanò

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter og navnlig direktivets artikel 47 skal fortolkes således, at en national lovgivning om tildeling af koncessioner på hasardspilsområdet som den i hovedsagen omhandlede ikke er omfattet af deres anvendelsesområde.
- 2) Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger de erhvervsdrivende, som ønsker at deltage i et udbud vedrørende tildelingen af koncessioner på området for spil og væddemål, en pligt til at føre bevis for deres økonomiske og finansielle formåen ved erklæringer fra mindst to banker, uden at åbne op for muligheden for, at denne formåen ligeledes kan godtgøres på anden vis, for så vidt som en sådan bestemmelse kan opfylde de i Domstolens praksis fastsatte betingelser om forholdsmæssighed, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 7. september 2016 — Vincent Deroo-Blanquart mod Sony Europe Limited, der er indtrådt i Sony France SA's rettigheder (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-310/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — urimelig handelspraksis — direktiv 2005/29/EF — artikel 5 og 7 — tilgift — salg af en computer, der er udstyret med præinstalleret software — væsentlige oplysninger om prisen — vildledende udeladelse — forbrugeren kan ikke erhverve samme type computer, som ikke er udstyret med software)

(2016/C 402/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vincent Deroo-Blanquart

Sagsøgt: Sony Europe Limited, der er indtrådt i Sony France SA's rettigheder

Konklusion

- 1) En handelspraksis, som består i salg af en computer, der er udstyret med præinstalleret software, uden mulighed for forbrugeren for at erhverve den samme type computer, der ikke er udstyret med præinstalleret software, udgør ikke som sådan en urimelig handelspraksis som omhandlet i artikel 5, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis), medmindre en sådan praksis er i strid med kravet om erhvervsmæssig diligenspligt og væsentligt forvrider, eller kan forventes væsentligt at forvride, en gennemsnitsforbrugers økonomiske adfærd i forhold til produktet, hvilket det tilkommer den nationale ret at vurdere under hensyn til de særlige omstændigheder i hovedsagen.

- 2) I forbindelse med en tilgift, som består af salg af en computer, der er udstyret med præinstalleret software, udgør den manglende angivelse af prisen for hvert enkelt af de præinstallerede softwareprogrammer ikke en vildledende handelspraksis som omhandlet i artikel 5, stk. 4, litra a), og artikel 7 i direktiv 2005/29.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 8. september 2016 — Iranian Offshore Engineering & Construction Co. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-459/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — liste over personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — logistisk støtte til den iranske regering — opførelse af sagsøgerens navn)

(2016/C 402/13)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (ved abogados J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea og J. Iriarte Ángel)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. de Elera-San Miguel Hurtado og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Iranian Offshore Engineering & Construction Co. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 19.10.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 8. september 2016 — E.ON Kraftwerke GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-461/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter — afgørelse 2011/278/EU — ændring af tildeling — artikel 24, stk. 1 — driftslederens pligt til at indsende oplysninger — omfang)

(2016/C 402/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.ON Kraftwerke GmbH

Sagsøgte: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

Artikel 24, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat kræver, at virksomheder, som er omfattet af pligten til handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen, og som modtager disse gratis kvoter, skal fremsende oplysninger om alle planlagte eller gennemførte ændringer af et anlægs kapacitet, aktivitetsniveau og drift, uden at dette krav begrænses til kun at omfatte oplysninger om de ændringer, der har indflydelse på denne tildeling.

(¹) EUT C 398 af 30.11.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. juli 2016 — JZ mod Prokuratura Rejonowa Łódź — Śródmieście (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi — Polen)

(Sag C-294/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 26, stk. 1 — europæisk arrestordre — virkninger af overgivelsen — fratrækning af varigheden af varetægtsfængslingen i den fuldbyrdende medlemsstat — begrebet »varetægtsfængslet« — andre frihedsbegrænsende foranstaltninger end fængsling — husarrest kombineret med en elektronisk fodlænke — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 6 og 49)

(2016/C 402/15)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Parter i hovedsagen

Sagsøger: JZ

Sagsøgt: Prokuratura Rejonowa Łódź — Śródmieście

Konklusion

Artikel 26, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at foranstaltninger såsom husarrest i ni timer i løbet af natten kombineret med en overvågning af den pågældende person ved hjælp af en elektronisk fodlænke, med en pligt til dagligt eller flere gange ugentligt at give møde på en politistation på nærmere angivne tidspunkter og med et forbud mod at ansøge om udstedelse af rejsedokumenter til udlandet, henset til arten, varigheden, virkningerne og gennemførelsen af disse foranstaltninger set under ét, i princippet ikke er begrænsende i et sådant omfang, at de har en frihedsberøvende virkning, der kan sammenlignes med den, som følger af fængsling, og således kan anses for »varetægtsfængsling« i den nævnte bestemmelses forstand, hvilket det imidlertid tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 296 af 16.8.2016.

Sag anlagt den 1. juni 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Hellske Republik**(Sag C-328/16)**

(2016/C 402/16)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos og E. Manhaeve)

Sagsøgt: Den Hellske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom af 24. juni 2004 i sag C-119/02⁽¹⁾, Kommissionen mod Den Hellske Republik.
- Den Hellske Republik tilpligtes at betale Kommissionen en bøde på 34 974 EUR for hver dags forsinkelse i opfyldelsen af dom C-119/02, regnet fra datoen for afsigelse af dom i nærværende sag indtil datoen for opfyldelsen af dom C-119/02.
- Den Hellske Republik tilpligtes at betale et beløb svarende til 3 828,00 EUR pr. dag fra datoen for afsigelse af dommen C-119/02 indtil datoen for afsigelse af dom i nærværende sag eller datoen for opfyldelsen af dom C-119/02, hvis dette sker først.
- Den Hellske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. I dom af 24. juni 2004, C-119/02, Kommissionen mod Den Hellske Republik, fastslog Domstolen følgende:

»Den Hellske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 91/271/EØF⁽²⁾ af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Kommissionens direktiv 98/15/EF af 27. februar 1998, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at etablere et kloaknet til opsamling af byspildevand i Thriasio Pedio-regionen, og idet den ikke har draget omsorg for, at regionens byspildevand underkastes en mere vidtgående rensning end sekundær rensning, før det udledes til det følsomme område Elefsina-bugten.«

2. Den Hellske Republik var i henhold til artikel 3, stk. 1, andet afsnit, og artikel 5, stk. 2, i direktiv 98/15/EF forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til opsamling og rensning af byspildevand i Thriasio Pedio-regionen (der ligeledes består af byerne Elefsina, Aspropyrgos, Magoula og Mandra), før det blev udledt til det følsomme område Elefsina-bugten. Ordningen med opsamling og rensning af spildevand i Thriasio Pedio-regionen skulle være indført senest den 31. december 1998. Ydermere burde spildevandet senest den nævnte dato have været genstand for en mere vidtgående rensning end den sekundære rensning (tertiær rensning), inden det blev udledt i de følsomme områder.
3. Den Hellske Republik skulle sikre opsamling og rensning af alt byspildevand i Thriasio Pedio-regionen, en mere vidtgående rensning end den sekundære og bevise, at driften af rensningsanlæggene for spildevand var i overensstemmelse med direktivets bestemmelser.
4. Opfyldelsen af Domstolens dom skulle ske ved gennemførelse af følgende projekter:
 - anlæggelse af et center for rensning af byspildevand
 - anlæggelse af »principale« kloakrør (til kloaknettet for byspildevand), eller »basisnettet«.
 - anlæggelse af rørledninger (til kloaknettet for byspildevand), eller »sekundære net«
 - oprettelse af en forbindelse mellem de forskellige boliger/industrier i regionen (kommunerne Aspropyrgos, Elefsina, Mandra og Magoula) og kloaknettet for byspildevand, eller »tertiære net«.

5. De kompetente græske myndigheder oplyste Kommissionen om, at hovedparten af det samlede projekt ville være gennemført inden udgangen af 2010. Basisnettet var under anlæggelse, 45 % af det sekundære net var gennemført, og det tertiære net var under anlæggelse. Myndighederne hævdede, at centret for rensning af byspildevand ville kunne opsamle byspildevand fra hele regionens indbyggere inden udgangen af 2010. Hvad angår basisnettet ville det kunne dække 100 % af indbyggerne i kommunerne Aspropyrgos, Mandra og Magoula, og 2/3 af indbyggerne i Elefsina-kommunen (samlet set 90 % af de 4 kommuner). Den resterende del af indbyggerne ville være omfattet inden den 30. april 2011.
6. Kommissionen konkluderede i denne forbindelse, at domstolens dom endnu ikke den 18. juli 2011 var opfyldt i det hele.
7. I deres svar af 27. november 2012 informerede de græske myndigheder Kommissionen om, at centret for rensning af byspildevand havde været i drift siden den 27. juli 2012, men at anlæggelsen af de sekundære og tertiære net endnu ikke var gennemført (de ville være fuldført ved udgangen af marts 2013). Hvad angår det sekundære net var dette næsten færdiganlagt med undtagelse af den del, der vedrørte Elefsina-kommunen (»Kato Elefsina«), hvor arbejdet var blevet forsinket som følge af arkæologiske fund. Det blev desuden angivet, at 24 % af byspildevandet fra Thrasio Pedio-byområdet på daværende tidspunkt blev opsamlet og rensset i centret for rensning af byspildevand. Myndighederne fremlagde tillige beviser med henblik på at godtgøre, at driften skete forskriftsmæssigt (den tertiære rensning af det opsamlede byspildevand).
8. Kommissionen gør gældende, at selv om 12 år er forløbet, siden dommen blev afsagt, har Den Helleniske Republik endnu ikke opfyldt denne i sin helhed. Selv om rensningsanlæggene for byspildevand blev færdiggjort og sat i drift fra og med den 27. juli 2012 med kapacitet til fjernelse af kvælstof, skal det imidlertid fremhæves, at det alene er lille andel (28 %) af byspildevandet i Thrasio Pedio-regionen, som på nuværende tidspunkt opsamles og renses.
9. De kompetente myndigheder har desuden ikke meddelt Kommissionen en pålidelig tidsplan, der gør det muligt at fastlægge, hvornår der kan forventes reelle fremskridt. Kommissionen har desuden fremhævet, at de forskellige endelige frister, som de græske myndigheder flere gange har angivet over for Kommissionen, aldrig er blevet overholdt. Ligesom det tertiære netværk, som forbinder forskellige boliger og industrier i regionen, er det sekundære net (anlæggelse af store rørledninger) heller ikke fuldført, eftersom Kato Elefsina-delen i Elefsina kommune mangler.
10. Kommissionen understreger, at ud over de græske myndigheders svar af 27. november 2012 har den ikke modtaget statistiske data, som godtgør, at det opsamlede byspildevand har været genstand for en mere vidtgående rensning end den sekundære. Selv om dette svar indeholder data, omfatter disse alene en periode på fire måneder, eftersom anlægget blev sat i drift den 27. juli 2012. Med henblik på at godtgøre en tilstrækkelig rensning af det opsamlede spildevand skal de græske myndigheder imidlertid bevise, at driften af rensningsanlægget er sket forskriftsmæssigt i en periode på tolv måneder med angivelse af den procentvise nedbringelse af koncentrationen af BOD5 og COD, der opfylder direktivets krav for så vidt angår den sekundære rensning, og hvad angår den tertiære rensning skal myndighederne bevise, at der er sket en procentvis nedbringelse af kvælstofmængden i overensstemmelse med tabel 2 i bilag I til direktivet. Kommissionen kan i mangel af disse data ikke kontrollere, om det byspildevand, som på nuværende tidspunkt opsamles, faktisk er genstand for en mere vidtgående rensning end den sekundære, således som angivet i direktivets artikel 4.

⁽¹⁾ EU:C:2004:385

⁽²⁾ EFT 1991, L 135, s. 40.

Appel iværksat den 7. juli 2016 af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 27. april 2016 i sag T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret

(Sag C-376/16 P)

(2016/C 402/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved N. Bambara, som befuldmægtiget, og advokaten P. Wytinck og B. Hoorelbeke)

De andre parter i appelsagen: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Der nedlægges principalt påstand om, at
 - den appellerede dom fra Retten ophæves i sin helhed
 - påstanden om annullation af den anfægtede afgørelse og påstanden om erstatning som fremsat af sagsøgeren i første instans forkastes.
- Subsidiært ophæves den appellerede dom fra Retten i sin helhed, og sagen hjemvises til Retten.
- Mere subsidiært ophæves den appellerede dom fra Retten, for så vidt som EUIPO deri tilpligtes at erstatte European Dynamics Luxembourg den fortabte mulighed for at blive tildelt rammeaftalen, og sagen hjemvises til Retten
- Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale alle de omkostninger, der er forbundet med sagerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Appellen er støttet på fire hovedanbringender, navnlig at: 1) Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af princippet om lige muligheder og gennemsigtighedsprincippet og gengav under alle omstændigheder de faktiske omstændigheder forkert, 2) Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af kriteriet vedrørende åbenbart urigtige skøn og gengav i visse tilfælde de faktiske omstændigheder forkert, 3) Retten begik en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 100, stk. 2, i den generelle finansforordning, sammenholdt med artikel 296, stk. 2, TEUF, og 4) Retten begik en retlig fejl, idet den tilkendte erstatning på grundlag af den fortabte mulighed.
2. Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten traf afgørelse ultra petita i strid med artikel 21 i statuten for Domstolen og artikel 76, stk. 1 og artikel 84, stk. 1 i Rettens procesreglement, eller subsidiært begik en retlig fejl, idet den fandt, at en tilsidesættelse af principperne om lige muligheder og behørig omhu kunne føre til en annullation af den anfægtede afgørelse, idet den fandt, at den anfægtede afgørelse skulle annulleres for så vidt som EUIPO ikke anmodede om eller modtog udskrifter af straffeattester for Siemens SA og Siemens SL, der godtgjorde, at der ikke forelå nogen af de i finansforordningens artikel 93 og 94 indeholdte udelukkelsesgrunde. Med det første appelanbringendes andet led beviser appellanten også, at Retten gengav de faktiske omstændigheder forkert, idet den fandt, at EUIPO hverken anmodede om eller fremlagde nogen beviser, som var i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelsernes artikel 134b, der var tilstrækkelige til at bevise, at der ikke forelå udelukkelsesgrunde i forhold til Siemens SL, eftersom sagens akter indeholder en udskrift fra registro mercantil, som er et dokument, der svarer til en straffeattest som omhandlet i gennemførelsesbestemmelsernes artikel 134b.
3. Med det andet appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den ikke undersøgte, om de godtgjorte åbenbare fejlskøn, som bedømmelsesudvalget havde anlagt i forbindelse med bedømmelsen af European Dynamics' bud kunne have haft en indflydelse på den anfægtede tildelingsafgørelses endelige resultat. Appellanten har anført, at Retten skal undersøge, hvorvidt de godtgjorte åbenbare fejlskøn ville føre til et andet udfald af udbrudsproceduren, ved at undersøge, om de godtgjorte åbenbare fejlskøn har en betydning for den score, der er blevet givet for et bestemt kriterium, såfremt der er flere andre grunde (der ikke er behæftet med et åbenbart fejlskøn), som også støtter de tildelte scores. Derudover har appellanten bevist, at Retten ved flere lejligheder enten har gengivet de faktiske omstændigheder forkert, anvendt det forkerte kriterium for at bevise åbenbare fejlskøn ved ganske enkelt at sætte sin egen bedømmelse af de faktiske omstændigheder i stedet for EUIPO's, eller begik en retlig fejl ved at fastslå, at en utilstrækkelig begrundelse kunne anses for at være et bevis for et åbenbart fejlskøn.

4. Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at kræve, at det i afgørelsens begrundelse skulle være præciseret, hvordan enhver (negativ) bemærkning havde indflydelse på de points, der blev tildelt for hvert underkriterium og underpunkt, og som sådan anvendte et strengere kriterium med hensyn til begrundelsespligten, end den der følger af Domstolens faste praksis. Af denne grund begik Retten en retlig fejl, idet den annullerede den anfægtede afgørelse på grundlag af en tilsidesættelse af artikel 100, stk. 2, i den generelle finansforordning, sammenholdt med artikel 296 TEUF.
5. Med det fjerde appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den tilkendte den første sagsøger i første instans erstatning, eftersom én af de kumulative betingelser for at EU-institutionerne ifalder ansvar uden for kontrakt (nemlig at der er tale om ulovlig adfærd) ikke er blevet bevist. Subsidiært har appellanten gjort gældende, at selv hvis EUIPO's appel alene skulle tages til følge på grundlag af det første appelanbringende, skal den appellerede dom stadigvæk ophæves for så vidt som den fastsætter en forpligtelse til at betale erstatning, da eksistensen af en årsagsforbindelse mellem den resterende ulovlige adfærd (åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af begrundelsespligten) og den påståede skade i så fald ikke er bevist. Alternativt har appellanten bevist, at Retten begik en retlig fejl, idet den tilkendte erstatning på grundlag af den fortabte mulighed, eftersom et sådant grundlag for at tilkende erstatning ikke kan anses for at udgøre en almindelig retsgrundsætning, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, og således tilsidesatte den eksplicitte bestemmelse i artikel 340 TEUF.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14. juli 2016 —
Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne mod Aldi Enikauf GmbH & Co. OHG Süd**

(Sag C-393/16)

(2016/C 402/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Sagsøgt: Aldi Enikauf GmbH & Co. OHG Süd

Intervenant: Galana N.V.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 118m, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ samt artikel 103, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EU) nr. 1308/2013 ⁽²⁾ fortolkes således, at deres anvendelsesområde også omfatter tilfælde, hvor den beskyttede oprindelsesbetegnelse anvendes som del af en betegnelse for en fødevarer, som ikke svarer til produktspecifikationerne, og som er tilsat en ingrediens, som svarer til produktspecifikationerne?

2) Såfremt første spørgsmål besvares bekræftende:

Skal artikel 118m, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EF) nr. 1234/2007 samt artikel 103, stk. 2, litra a), nr. ii), i forordning (EU) nr. 1308/2013 fortolkes således, at benyttelse af en beskyttet oprindelsesbetegnelse som del af en betegnelse for en fødevarer, som ikke svarer til produktspecifikationerne, og som er tilsat en ingrediens, som svarer til produktspecifikationerne, udgør en udnyttelse af oprindelsesbetegnelsens omdømme, hvis betegnelsen for fødevareren svarer til den sædvanlige betegnelse i den relevante kundekreds, og ingrediensen er tilsat i en mængde, som er tilstrækkelig til at give produktet en væsentlig egenskab?

3) Skal artikel 118m, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1234/2007 samt artikel 103, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1308/2013 fortolkes således, at anvendelse af en beskyttet oprindelsesbetegnelse under de i andet spørgsmål beskrevne omstændigheder udgør en uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning?

- 4) Skal artikel 118m, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 1234/2007 samt artikel 103, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 1308/2013 fortolkes således, at de kun finder anvendelse på falske eller vildledende betegnelser, som i den relevante kundekreds kan give et fejlagtigt indtryk af produktets geografiske oprindelse?

- ⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22.10.2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) (EUT L 299, s. 1).
⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347, s. 671).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 1. august 2016 —
Hansruedi Raimund mod Michaela Aigner**

(Sag C-425/16)

(2016/C 402/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hansruedi Raimund

Sagsøgt: Michaela Aigner

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan et søgsmål vedrørende krænkelse af et EU-varemærke [artikel 96, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ som ændret ved forordning (EU) 2015/2424] afvises på grund af en indsigelse om, at ansøgeren ved indgivelsen af varemærkeansøgningen var i ond tro [artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 som ændret ved forordning (EU) 2015/2424], når sagsøgte ganske vist med denne begrundelse har fremsat et modkrav om, at EU-varemærket erklæres ugyldigt (artikel 99, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 som ændret ved forordning (EU) 2015/2424), men retten endnu ikke har truffet afgørelse om dette modkrav?

Såfremt spørgsmålet besvares benægtende:

- 2) Kan retten afvise krænkelsessøgsmålet på grundlag af indsigelsen om, at ansøgeren ved indgivelsen af ansøgningen var i ond tro, hvis den senest samtidig tager modkravet om ugyldighed til følge, eller skal den vente med at træffe afgørelse om krænkelsessøgsmålet, indtil afgørelsen om modkravet er blevet retskraftig?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León
(Spanien) den 2. august 2016 — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General
de la Seguridad Social (TGSS) mod José Blanco Marques**

(Sag C-431/16)

(2016/C 402/20)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) og Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Sagsøgt: José Blanco Marques

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal en bestemmelse i national ret som den, der er indeholdt i artikel 6, stk. 4, i kongeligt dekret nr. 1646/1972 af 23. juni 1973, hvorefter et tillæg på 20 % af beregningsgrundlaget til pensionister over 55 år, som fuldstændigt og varigt er ude af stand til at udøve deres sædvanlige erhverv, »stilles i bero i perioder, hvor arbejdstageren opnår beskæftigelse«, anses for at udgøre en antikumulationsregel som omhandlet i artikel 12, 46a, 46b og 46c i forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ og artikel 5, 53, 54 og 55 i forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽²⁾ henset til, at den spanske Tribunal Supremo (øverste domstol) har fortolket den nævnte bestemmelse i national ret således, at den uforenelighed, som er fastslået heri, ikke blot gælder med hensyn til udøvelse af beskæftigelse, men også for modtagelse af alderspension?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 46a, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 53, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 883/2004 da fortolkes således, at en regel om antikumulation for så vidt angår det omhandlede tillæg og en pension fra en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Schweiz kun kan finde anvendelse, når der findes en lovbestemmelse i national ret, som udtrykkeligt fastslår uforeneligheden af sociale sikringsydelser ved invaliditet, alderdom og til efterladte som den her omhandlede og ydelser eller indtægter, som modtageren har erhvervet eller opnået i udlandet? Eller kan antikumulationsreglen anvendes på pensioner fra en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller Schweiz i henhold til artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 5 i forordning (EF) nr. 883/2004, når der ikke foreligger en udtrykkelig lovbestemmelse, men der i national retspraksis er anlagt en fortolkning, som indebærer uforenelighed af den omhandlede ydelse og en alderspension, der ydes i henhold til national spansk ret?
- 3) Såfremt svaret på det foregående spørgsmål indebærer, at den spanske antikumulationsregel (således som — udvidende — fortolket i retspraksis) finder anvendelse i det foreliggende tilfælde på trods af, at der ikke foreligger en udtrykkelig lovbestemmelse vedrørende ydelser eller indtægter, som er opnået eller erhvervet i udlandet, skal det tillæg på 20 %, som arbejdstagere, der er erklæret fuldstændigt og varigt ude af stand til at udøve deres sædvanlige erhverv og er over 55 år, således som beskrevet modtager i henhold til spansk lovgivning om social sikring, da anses for at være en ydelse af samme art eller af en anden art end en alderspension fra det schweiziske socialsikringssystem? Har definitionen af de forskellige sociale sikringsgrene, der er anført i artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 883/2004 fællesskabsretlig rækkevidde, eller skal den definition, der er fastsat i national lovgivning for hver enkelt konkret ydelse, følges? Såfremt definitionen har fællesskabsretlig rækkevidde, skal det tillæg på 20 % af beregningsgrundlaget for pensionen ved fuldstændigt og varigt tab af erhvervsevne, som er genstand for denne sag, da anses for en ydelse ved invaliditet eller en ydelse ved arbejdsløshed henset til, at den supplerer pensionen ved fuldstændigt og varigt tab af erhvervsevne for så vidt angår det sædvanlige erhverv på grund af vanskeligheden for personer over 55 år ved at finde anden beskæftigelse, således at udbetalingen af dette tillæg stilles i bero, hvis modtageren udøver en beskæftigelse?
- 4) Hvis de to ydelser anses for at være af samme art, og det lægges til grund, at der hverken ved beregningen af den spanske pension ved tab af erhvervsevne eller af tillægget hertil tages hensyn til bidragsperioder i en anden stat, skal tillægget på 20 % af beregningsgrundlaget for den spanske pension ved fuldstændigt og varigt tab af erhvervsevne da anses for en ydelse, som antikumulationsreglerne finder anvendelse på, for så vidt som størrelsen heraf skal anses for uafhængig af længden af de tilbagelagte sikrings- eller bopælsperioder som omhandlet i artikel 46b[, stk. 2, litra a)] i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 54, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 883/2004? Kan antikumulationsreglen anvendes, selv om nævnte ydelse hverken er nævnt i afsnit D i bilag IV til forordning (EØF) nr. 1408/71 eller bilag IX til forordning (EF) nr. 883/2004?
- 5) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, finder bestemmelsen i artikel 46a, stk. 3, litra d), i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 53, stk. 3, litra d), i forordning (EF) nr. 883/2004, hvorefter den spanske socialsikringsydelse højst kan nedsættes »med et beløb, der svarer til beløbet for de ydelser, der skal udredes efter [lovgivningen]« i den anden stat, i det foreliggende tilfælde Schweiz, da anvendelse?

- 6) Hvis de to ydelser anses for at være af forskellig art, er det da muligt, henset til at det ikke fremgår, at Schweiz anvender en antikumulationsregel, i henhold til artikel 46c i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 55 i forordning (EF) nr. 883/2004 at anvende nedsættelsen i sin helhed på tillægget på 20 % til den spanske pension ved fuldstændigt og varigt tab af erhvervsevne, eller skal den være genstand for opdeling eller pro rata-beregning? Finder i hvert af disse tilfælde den grænse anvendelse, som følger af artikel 46a, stk. 3, litra d), i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 53, stk. 3, litra d), i forordning (EF) nr. 883/2004, hvorefter den spanske socialsikringsydelse højst kan nedsættes »med et beløb, der svarer til beløbet for de ydelser, der skal udredes efter lovgivningen« i den anden stat, i det foreliggende tilfælde Schweiz?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 17. august 2016 —
Finanzamt Bingen-Alzey mod Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG**

(Sag C-462/16)

(2016/C 402/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Bingen-Alzey

Sagsøgt: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

Præjudicielt spørgsmål

Er en medicinalvirksomhed, der leverer lægemidler, på grundlag af praksis fra Den Europæiske Unions Domstol (dom Elida Gibbs af 24.10.1996, C-317/94 ⁽¹⁾) og henset til unionsrettens ligebehandlingsprincip berettiget til en nedsættelse af afgiftsgrundlaget i henhold til artikel 90 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽²⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, når

- virksomheden leverer disse lægemidler til apoteker via grossister,
- apotekerne på afgiftspligtig vis leverer varerne til privat sygeforsikrede,
- den, der forsikrer imod udgifter forbundet med sygdom (det private sygeforsikringsselskab), refunderer de forsikrede udgifterne til køb af lægemidlerne og
- medicinalvirksomheden som følge af en retlig ordning er forpligtet til at betale et »afslag« til det private sygeforsikringsselskab?

⁽¹⁾ EU:C:1996:400, Sml.I, s. 5339, præmis 28 og 31.

⁽²⁾ EUT L 347, s. 1.

Appel iværksat den 18. august 2016 af Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. juli 2016 i sag T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-464/16 P)

(2016/C 402/22)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) (ved Rechtsanwalt D. Lazar)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1. Rettens afgørelse af 20. juli 2016 i sag T-674/15 ophæves i sin helhed.
2. Kommissionens afgørelser af 9. oktober 2015 (Ares(2015)4207700) og af 14. august 2015 (Ares(2015)3532556), hvormed appellanten fik afslag på aktindsigt, annulleres.
3. Kommissionen pålægges at give appellanten aktindsigt i alle den ungarske regerings dokumenter vedrørende EU-pilot-sag 6874/14/JUST (CHAP(2015)00353 og CHAP(2015)00555), uafhængigt af, om de allerede foreligger eller først skal fremlægges i fremtiden.
4. Kommission tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen af den nævnte afgørelse fra Retten er i det væsentlige følgende gjort gældende:

I henhold til Domstolens faste praksis er en part i henhold til statuten for Domstolen ikke bemyndiget til selv at føre sin sag for Domstolen, men skal lade en anden person møde for sig ⁽¹⁾.

Derudover må advokater, der varetager ledelsesfunktioner i en juridisk persons selskabsorganer, ikke varetage den juridiske persons interesser for Unionens retsinstanser ⁽²⁾.

Domstolens faste praksis er i strid med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og med artikel 6, stk. 3 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Det kan ikke udledes af Domstolens praksis, hvilket legitimt mål, Domstolen forfølger ved sin fortolkning af statuten. Derudover er det uklart, ved hvilken fortolkning Domstolen når frem til resultatet om, at den procesfuldmægtige skal være en uafhængig tredjemand. Statuten indeholder i hvert fald ikke dette udtryk.

Statuten for Domstolen skal fortolkes således, at det står enhver part og enhver juridisk person frit for at udvælge sin procesfuldmægtige.

⁽¹⁾ Kendelse af 5.12.96, Lopes mod Domstolen, C-174/96 P, EU:C:1996:473, præmis 11, af 21.11.2007, Correia de Matos mod Parlamentet, C-502/06 P, ikke trykt i Sml. EU:C:2007:696, præmis 11, og af 29.9.2010, EREF mod Kommissionen, C-74/10 P og C-75/10 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2010:557, præmis 54.

⁽²⁾ Kendelse af 8.12.1999, Euro-Lex mod KHIM [EU-Lex], T-79/99, EU:T:1999:312, præmis 29, af 13.1.2005, Suivida mod Kommissionen, T-184/04, EU:T:2005:7, præmis 10, og af 30.11.2012, Activa Preferentes mod Rådet, T-437/12, ikke trykt i Sml., EU:T:2012:638, præmis 7.

Appel iværksat den 20. august 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. juni 2016 i sag T-276/13, Growth Energy and Renewable Fuels Association mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-465/16 P)

(2016/C 402/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert, som befuldmægtiget og avocat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: Growth Energy, Renewable Fuels Association, European Commission, ePURE og de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af retten den 9. juni 2016 og forkyndt for Rådet den 10. juni 2016 i sag T-276/13, Growth Energy and Renewable Fuels Association mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.
- Søgsmålet anlagt ved første instans af Growth Energy and Renewable Fuels Association med påstand om annullation af den anfægtede forordning ⁽¹⁾ forkastes.
- Growth Energy and Renewable Fuels Association tilpligtes at betale Rådets omkostninger såvel i første instans som i appelsagen.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på fornyet behandling.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes, såfremt sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel anmoder Rådet om, at den anfægtede dom ophæves på baggrund af følgende:

Rettens konklusioner med hensyn til sagens antagelse til realitetsbehandling og navnlig med hensyn til, om sagsøgeren er umiddelbart og individuelt berørt, er retligt set ukorrekte.

- a. For det første var Retten af den opfattelse, at det med henblik på at fastslå, at de fire stikprøveudvalgte amerikanske producenter var umiddelbart berørte, var tilstrækkeligt, at disse producerede bioethanol. Denne konklusion med hensyn til det at være umiddelbart berørt er imidlertid uforenelig med fast retspraksis, som afviser, at personer kan være umiddelbart berørt alene på baggrund af økonomiske konsekvenser.
- b. For det andet er det uklart, hvordan den kendsgerning, at de amerikanske producenter solgte deres bioethanol til indenlandske forhandlere/blandingsproducenter, hvorefter den blev solgt videre på det indenlandske marked eller eksporteret af de indenlandske forhandlere/blandingsproducenter i betydelige mængder til EU, inden der blev pålagt toldafgifter, i væsentlig grad påvirkede deres markedsposition. For at godtgøre, at deres markedsposition var blevet påvirket i væsentlig grad af indførelsen af told, skulle sagsøgerne mindst påvise toldafgiftens påvirkning af niveauet af importen til EU efter indførelsen af antidumpingtold. Sagsøgerne fremkom imidlertid ikke med nogen oplysninger herom, og den appellerede dom indeholder heller ikke nogen konklusioner med hensyn hertil. Dette er både en retlig fejl vedrørende anvendelsen af kriteriet om at være individuelt berørt og en mangelfuld begrundelse.

Med hensyn til sagens realitet begik Retten en retlig fejl vedrørende fortolkningen af grundforordningen ⁽²⁾ og yderligere to retlige fejl vedrørende WTO-lovgivningen.

- a. For det første foretog Retten en forkert fortolkning af grundforordningen, idet den lagde til grund, at grundforordningens artikel 9, stk. 5, gennemfører både artikel 9.2, og artikel 6.10, i antidumpingaftalen. På den ene side omhandler den sidstnævnte bestemmelse ikke stikprøver, hvilket kan udledes af ordlyden af artikel 9, stk. 5. På den anden side er antidumpingaftalens artikel 6.10, gennemført ved grundforordningens artikel 17 og artikel 9, stk. 6, og ikke ved grundforordningens artikel 9, stk. 5.
- b. For det andet foretog Retten en forkert fortolkning af begrebet »leverandør« i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og i antidumpingaftalens artikel 9.2. Det følger af den logiske og generelle opbygning af artikel 9, stk. 5, at alene en kilde, »for hvilken der er konstateret dumping og deraf følgende skade« kan være leverandør. Eftersom de amerikanske producenter ikke havde nogen eksportpris, kunne de imidlertid ikke anklages for dumping. Retten begik derfor en retlig fejl ved at kvalificere disse som »leverandører« som omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og i antidumpingaftalens artikel 9.2.
- c. For det tredje foretog Retten en forkert fortolkning af begrebet »ikke praktisk muligt« i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og antidumpingaftalens artikel 9.2, ved at basere sig på en fejlagtig fortolkning af grundforordningens artikel 9, stk. 5, i lyset af antidumpingaftalens artikel 6.10, og appelinstansrapporten i sagen EC — Fasteners ⁽³⁾. Afgørelsen omhandler kun antidumpingaftalens artikel 9, stk. 2, og dens undersøgelse af begrebet »ikke praktisk muligt« vedrører således kun situationen for og behandlingen af eksportører i lande uden markedsøkonomi i grundforordningens artikel 9, stk. 5. Appelorganet foretog derfor ikke en fortolkning af »ikke praktisk muligt«, der kunne overføres til den foreliggende sag, som ikke omhandler eksportører i lande uden markedsøkonomi.

Endelig foretog Retten en ukorrekt bedømmelse af de faktiske omstændigheder, da den konkluderede, at beregningen af individuelle toldafgifter var »praktisk mulig«. I en situation, hvor bioethanolproducenter ikke har nogen eksportpris, men alene en indenlandsk pris, er det tydeligvis umuligt at fastsætte en individuel dumpingmargen, og Kommissionen kan således fastsætte en landsdækkende dumpingmargen.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 af 18.2.2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 49, s. 10).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

⁽³⁾ De Europæiske Fællesskaber — De endelige antidumpingforanstaltninger vedrørende visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina — AB-2011-2 — Appelinstansens rapport WT/DS397/AB/R (»WT/DS397/AB/R«).

Appel iværksat den 20. august 2016 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. juni 2016 i sag T-277/13, Marquis Energy LLC mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert, som befuldmægtiget, og advokat N. Tuominen)

De andre parter i appelsagen: Marquis Energy LLC, Europa-Kommissionen, ePURE og de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 9. juni 2016 og forkyndt for Rådet den 10. juni 2016 i sag T-277/13, Marquis Energy mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves.

- Søgsmålet anlagt ved første instans af Marquis Energy med påstand om annullation af den anfægtede forordning ⁽¹⁾ forkastes
- Marquis Energy tilpligtes at betale Rådets omkostninger såvel i første instans som i appelsagen.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på fornyet behandling.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes, såfremt sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel anmoder Rådet om, at den anfægtede dom ophæves på baggrund af følgende:

Rettens konklusioner med hensyn til sagens antagelse til realitetsbehandling og navnlig med hensyn til, om sagsøgeren er umiddelbart og individuelt berørt, er retligt set ukorrekte.

- a. For det første var Retten af den opfattelse, at det med henblik på at fastslå, at sagsøgeren var umiddelbart berørt, var tilstrækkeligt, at denne producerede bioethanol. Denne konklusion med hensyn til det at være umiddelbart berørt er imidlertid uforenelig med fast retspraksis, som afviser, at personer kan være umiddelbart berørt alene på baggrund af økonomiske konsekvenser.
- b. For det andet er det uklart, hvordan den kendsgerning, at sagsøgeren solgte sin bioethanol til indenlandske forhandlere/blandingsproducenter, hvorefter den blev solgt videre på det indenlandske marked eller eksporteret af de indenlandske forhandlere/blandingsproducenter i betydelige mængder til EU, inden der blev pålagt toldafgifter, i væsentlig grad påvirkede deres markedsposition. For at godtgøre, at dens markedsposition var blevet påvirket i væsentlig grad af indførelsen af told, skulle sagsøgeren mindst påvise toldafgiftens påvirkning af niveauet af importen til EU efter indførelsen af antidumpingtold. Sagsøgeren fremkom imidlertid ikke med nogen oplysninger herom, og den appellerede dom indeholder heller ikke nogen konklusioner med hensyn hertil. Dette er både en retlig fejl vedrørende anvendelsen af kriteriet om at være individuelt berørt og en mangelfuld begrundelse.

Med hensyn til sagens realitet begik Retten en retlig fejl vedrørende fortolkningen af grundforordningen ⁽²⁾ og yderligere to retlige fejl vedrørende WTO-lovgivningen.

- a. For det første foretog Retten en forkert fortolkning af grundforordningen, idet den lagde til grund, at grundforordningens artikel 9, stk. 5, gennemfører både artikel 9.2, og artikel 6.10, i antidumpingaftalen. På den ene side omhandler den sidstnævnte bestemmelse ikke stikprøver, hvilket kan udledes af ordlyden af artikel 9, stk. 5. På den anden side er antidumpingaftalens artikel 6.10, gennemført ved grundforordningens artikel 17 og artikel 9, stk. 6, og ikke ved grundforordningens artikel 9, stk. 5.
- b. For det andet foretog Retten en forkert fortolkning af begrebet »leverandør« i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og i antidumpingaftalens artikel 9.2. Det følger af den logiske og generelle opbygning af artikel 9, stk. 5, at alene en kilde, »for hvilken der er konstateret dumping og deraf følgende skade« kan være leverandør. Eftersom de amerikanske producenter ikke havde nogen eksportpris, kunne de imidlertid ikke anklages for dumping. Retten begik derfor en retlig fejl ved at kvalificere disse som »leverandører« som omhandlet i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og i antidumpingaftalens artikel 9.2.
- c. For det tredje foretog Retten en forkert fortolkning af begrebet »ikke praktisk muligt« i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og antidumpingaftalens artikel 9, stk. 2, ved at basere sig på en fejlagtig fortolkning af grundforordningens artikel 9, stk. 5, i lyset af antidumpingaftalens artikel 6, stk. 10, og appelinstansrapporten i sagen EC — Fasteners ⁽³⁾. Afgørelsen omhandler kun antidumpingaftalens artikel 9.2, og dens undersøgelse af begrebet »ikke praktisk muligt« vedrører således kun situationen for og behandlingen af eksportører i lande uden markedsøkonomi i grundforordningens artikel 9, stk. 5. Appellinstansen foretog derfor ikke en fortolkning af »ikke praktisk muligt«, der kunne overføres til den foreliggende sag, som ikke omhandler eksportører i lande uden markedsøkonomi.

Endelig foretog Retten en ukorrekt bedømmelse af de faktiske omstændigheder, da den konkluderede, at beregningen af individuelle toldafgifter var »praktisk mulig«. I en situation, hvor bioethanolproducenter ikke har nogen eksportpris, men alene en indenlandsk pris, er det tydeligvis umuligt at fastsætte en individuel dumpingmargen, og Kommissionen kan således fastsætte en landsdækkende dumpingmargen.

-
- (¹) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 af 18.2.2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT L 49, s. 10).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).
- (³) De Europæiske Fællesskaber — De endelige antidumpingforanstaltninger vedrørende visse skruer, bolte, møtrikker og lignende varer af jern eller stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina — AB-2011-2 — Appellinstansens rapport WT/DS397/AB/R (»WT/DS397/AB/R«).
-

RET TEN

Rettens dom af 15. september 2016 — Scuola Elementare Maria Montessori mod Kommissionen

(Sag T-220/13) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — kommunal ejendomsskat — fritagelse indrømmet ikke-kommercielle enheder, der udøver særlige aktiviteter — lov om indkomstskat — fritagelse for kommunal engangsskat — afgørelse, som dels konstaterer, at der ikke foreligger statsstøtte, dels erklærer støtten uforenelig med det indre marked — annullationssøgsmål — regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger — umiddelbart berørt — antagelse til realitetsbehandling — absolut umulighed for tilbagesøgning — artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/1999 — begrundelsespligt)

(2016/C 402/25)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Rom, Italien) (først ved advokaterne A. Nucara og E. Gambaro, derefter ved advokat E. Gambaro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved V. Di Bucci, G. Conte og D. Grespan, som befuldmægtigede, derefter ved G. Conte, D. Grespan og F. Tomat, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri og G. De Bellis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand nedlagt i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse 2013/284/EU af 19. december 2012 om statsstøtte SA.20829 (C 26/2010, ex NN 43/2010 (ex CP 71/2006)) Ordning vedrørende fritagelse for kommunal ejendomsskat for ejendomme, der benyttes af ikke-kommercielle enheder til specifikke formål gennemført af Italien (EUT 2013, L 166, s. 24)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Scuola Elementare Maria Montessori Srl bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger i forbindelse med interventionen.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Rettens dom af 15. september 2016 — La Ferla mod Kommissionen og ECHA

(Sag T-392/13) ⁽¹⁾

(REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som indrømmes mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder — fejl i erklæringen om virksomhedens størrelse — henstilling 2003/361/EF — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — anmodning om oplysninger — ECHA's beføjelser — proportionalitet)

(2016/C 402/26)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Leone La Ferla SpA, (Melilli, Italien) (ved advokaterne G. Passalacqua, J. Occhipinti og G. Calcerano)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved L. Di Paolo og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede) og Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (først ved M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage og J.-P. Trnka, derefter ved M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage og J.-P. Trnka, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. Garcia Molyneux).

Sagens genstand

For det første, en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af flere retsakter fra Kommissionen eller fra ECHA, for det andet, en påstand om, at ECHA tilpligtes at tilbagebetale beløb, som er blevet opkrævet med urette, og, for det tredje, en påstand støttet på artikel 268 TEUF om tilkendelse af erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises, for så vidt som det er anlagt mod Europa-Kommissionen.
- 2) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes, for så vidt som søgsmålet er anlagt mod agenturet, idet søgsmålet delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ugrundet.
- 3) Leone La Ferla SpA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 291 af 5.10.2013.

Rettens dom af 8. september 2016 — Lundbeck mod Kommissionen

(Sag T-472/13) (¹)

(Konkurrence — karteller — markedet for antidepressive lægemidler indeholdende den aktive lægemiddelbestanddel citalopram — begrebet »konkurrencebegrænsende formål« — potentiel konkurrence — generiske lægemidler — barrierer for adgang til markedet som følge af eksistensen af patenter — aftaler indgået mellem en indehaver af patenter og en række generiske lægemiddelvirksomheder — artikel 101, stk. 1 og 3, TEUF — retlige fejl og urigtige skøn — begrundelsespligt — ret til forsvar — retssikkerhed — bøder)

(2016/C 402/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: H. Lundbeck A/S (Valby, Danmark) og Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Forenede Kongerige) (ved R. Subiotto, QC og advokat T. Kuhn)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved J. Bourke, F. Castillas Contreras, B. Mongin, T. Vecchi og C. Vollrath, som befuldmægtigede, og derefter ved F. Castilla Contreras, B. Mongin, T. Vecchi, C. Vollrath og T. Christoforou, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Genève, Schweiz) (ved barrister F. Carlin, og solicitor M. Healy)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2013) 3803 final af 19. juni 2013 om en procedure i henhold til artikel 101 [TEUF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT/39226 — Lundbeck) og en påstand om nedsættelse af den bøde, der blev pålagt sagsøgerne ved denne afgørelse

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.

- 2) H. Lundbeck A/S og Lundbeck Ltd bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 325 af 9.11.2013.

Rettens dom af 15. september 2016 — Marchi Industriale mod ECHA

(Sag T-620/13) ⁽¹⁾

(REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som indrømmes mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder — fejl i erklæringen om virksomhedens størrelse — henstilling 2003/361/EF — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — fastlæggelse af virksomhedens størrelse — ECHA's beføjelser — begrundelsespligt)

(2016/C 402/28)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Marchi Industriale SpA, (Firenze, Italien) (ved advokaterne M. Baldassarri og F. Donati)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (først ved M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, J.-P. Trnka og E. Maurage, derefter ved M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka og E. Maurage, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. Garcia Molyneux)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af ECHA's afgørelse SME(2013) 3747 af 19. september 2013, hvori det fastslås, at sagsøgeren ikke opfylder betingelserne for at kunne opnå en nedsættelse af det gebyr, der er fastsat for mellemstore virksomheder, og om at pålægge selskabet en administrationsafgift, dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af de fakturer, der blev udstedt af ECHA efter vedtagelsen af afgørelse SME(2013) 3747

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) Marchi Industriale SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

Rettens dom af 13. september 2016 — ENAC/INEA

(Sag T-695/13) ⁽¹⁾

(Finansiel støtte — projekter af fælles interesse inden for transeuropæiske transport- og energinet — gennemførelse af en undersøgelse i forbindelse med udviklingen af lufthavnen i Bergamo-Orio al Serio (Italien) med henblik på intermodalitet — fastlæggelse af det endelige beløb for den finansielle støtte — ikke støtteberettigede omkostninger — retlig fejl — begrundelsespligt)

(2016/C 402/29)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC) (Rom, Italien) (ved avvocati dello Stato G. Palmieri og P. Garofoli)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (ved I. Ramallo, D. Silhol og Z. Szilvássy, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Merola, M.C. Santacroce og L. Armati)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio, Italien) (ved advokaterne M. Muscardini, G. Greco og G. Carullo)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af skrivelse af 18. marts og 23. oktober 2013 fra Forvaltningsorganet for Det Transeuropæiske Transportnet (TEN-T EA), nu INEA, vedrørende visse omkostninger afholdt til gennemførelse af en feasibilityundersøgelse vedrørende intermodaliteten af lufthavnen i Bergamo-Orio al Serio (Italien) efter økonomisk støtte tildelt af Kommissionen til sagsøgeren

Konklusion

- 1) Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk frifindes.
- 2) Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC, den italienske civile luftfartsmyndighed) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — PT Musim Mas mod Rådet

(Sag T-80/14) ⁽¹⁾

(Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Indonesien — endelig opkrævning af midlertidig antidumpingtold — endelig antidumpingtold — retten til forsvar — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)

(2016/C 402/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonesien) (ved advokaterne J. García-Gallardo Gil-Fournier og A. Verdegay Mena og solicitor C. Humpe)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert, derefter ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede) og European Biodiesel Board (EBB), (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling).

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013, L 315, s. 2).

Konklusion

- 1) Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien annulleres, for så vidt som de vedrører PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).

- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af PT Musim Mas afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 7.4.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — Unitec Bio mod Rådet

(Sag T-111/14) ⁽¹⁾

(Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Argentina — endelig antidumpingtold — annulationssøgsmål — umiddelbart berørt — individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)

(2016/C 402/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Unitec Bio (Buenos Aires, Argentina) (ved advokaterne J. F. Bellis, R. Luff og G. Bathory)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert og B. Driessen, derefterter ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede) og European Biodiesel Board (EBB), (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013, L 315, s. 2), for så vidt som den pålægger sagsøgeren en antidumpingtold

Konklusion

- 1) Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien annulleres, for så vidt som de vedrører Unitec Bio SA.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Unitec Bio afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — Molinos Río de la Plata m.fl. mod Rådet**(Sagerne T-112/14 — T-116/14 og T-119/14) ⁽¹⁾****(Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Argentina — endelig antidumpingtold — annullationssøgsmål — brancheorganisation — umiddelbart berørt — individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)**

(2016/C 402/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Molinos Río de la Plata SA (Buenos Aires, Argentina) (sag T-112/14), Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A (Bahía Blanca, Argentina) (sag T-113/14), Vicentin SAIC (Avellaneda, Argentina) (sag T-114/14), Aceitera General Deheza SA (General Deheza, Argentina) (sag T-115/14), Bunge Argentina SA (Buenos Aires) (sag T-116/14), Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Buenos Aires) (sag T-119/14) (ved advokaterne J.-F. Bellis, R. Luff og G. Bathory)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert og B. Driessen, derefter ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede) og European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, i sag T-119/14 med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013 L 315, s. 2), og i sag T-112/14 — T-116/14 med påstand om annullation af denne forordning, for så vidt som den pålægger sagsøgerne i disse sager en antidumpingtold.

Konklusion

- 1) Sagerne T-112/14, T-113/14, T-114/14, T-115/14, T-116/14 og T-119/14 forenes med henblik på den afgørelse, hvorved sagens behandling afsluttes.
- 2) Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien annulleres, for så vidt som de vedrører Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SAFICI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA og Bunge Argentina SA
- 3) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union i sag T-119/14.
- 4) I sag T-112/14 — T-116/14 bærer Rådet for Den Europæiske Union sine egne omkostninger. Rådet betaler ligeledes de af Molinos Río de la Plata afholdte omkostninger i sag T-112/14, de af Oleaginosa Moreno Hermanos afholdte omkostninger i sag T-113/14, de af Vicentin afholdte omkostninger i sag T-114/14, de af Aceitera General Deheza afholdte omkostninger i sag T-115/14 og de af Bunge Argentina afholdte omkostninger i sag T-116/14.
- 5) I sag T-119/14 bærer Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) og Rådet deres egne omkostninger.
- 6) Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — Cargill mod Rådet(Sag T-117/14) ⁽¹⁾

(Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Argentina — endelig antidumpingtold — annulationssøgsmål — umiddelbart berørt — individuelt berørt — antagelse til realitetsbehandling — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)

(2016/C 402/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cargill SACI (Buenos Aires, Argentina) (ved advokaterne J. F. Bellis, R. Luff og G. Bathory)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske union (først ved S. Boelaert og B. Driessen, derefter ved Marcos Fraile, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede) og European Biodiesel Board (EBB), (Bruxelles Belgien) (ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling).

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013, L 315, s. 2), for så vidt som den pålægger sagsøgeren en antidumpingtold

Konklusion

- 1) Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien annulleres, for så vidt som de vedrører Cargill SACI.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Cargills afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — LDC Argentina mod Rådet(Sag T-118/14) ⁽¹⁾

(Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Argentina — endelig antidumpingtold — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)

(2016/C 402/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (ved advokaterne J. F. Bellis, R. Luff og G. Bathory)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert og B. Driessen, derefter ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede) og European Biodiesel Board (EBB), (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013, L 315, s. 2), for så vidt som den pålægger sagsøgeren en antidumpingtold.

Konklusion

- 1) Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien annulleres, for så vidt som de vedrører LDC Argentina SA.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af LDC Argentina afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB) bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — PT Ciliandra Perkasa mod Rådet

(Sag T-120/14) ⁽¹⁾

(Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Indonesien — endelig antidumpingtold — artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)

(2016/C 402/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PT Ciliandra Perkasa (Jakarta, Indonesien) (ved advokaterne F. Graafsma og J. Cornelis)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert, og derefter ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, M. França og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede), og European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013, L 315, s. 2), for så vidt som sagsøgeren ved forordningen pålægges en antidumpingtold

Konklusion

- 1) Artikel 1 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien annulleres, for så vidt som den vedrører PT Ciliandra Perkasa.

- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af PT Ciliandra Perkasa afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet

(Sag T-139/14) ⁽¹⁾

(Dumping — import af biodiesel med oprindelse i Indonesien — endelig antidumpingtold — artikel 2, stk. 3 og 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009 — normal værdi — produktionsomkostninger)

(2016/C 402/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Indonesien) og PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan) (ved advokat P. Vander Schueren)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved S. Boelaert, derefter ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne R. Bierwagen og C. Hipp)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland, M. França og A. Stobiecka Kuik, som befuldmægtigede) og European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne O. Prost og M.-S. Dibling)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT 2013 L 315, s. 2), for så vidt som den vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Artikel 1 og 2 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien annulleres, for så vidt som de vedrører PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen og European Biodiesel Board (EBB) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 19.5.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — Klyuyev mod Rådet(Sag T-340/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af pengemidler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — ret til forsvar — begrundelsespligt — retsgrundlag — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — manglende iagttagelse af kriterierne for opførelse på listen — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — ret til omdømme)

(2016/C 402/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Andriy Klyuyev (Donetsk, Ukraine) (ved barristers B. Kennelly og J. Pobjoy samt solicitors R. Gherson og T. Garner)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved Á. de Elera-San Miguel Hurtado og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved D. Gauci og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 26) og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 1), dels Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2015, L 62, s. 25) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT 2015, L 62, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opført eller opretholdt på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger, og subsidiært med påstand om, at det fastslås, at artikel 1, stk. 1, i afgørelse 2014/119, som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 (EUT 2015, L 24, s. 16), og artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 208/2014, som ændret ved Rådets forordning (EU) 2015/138 af 29. januar 2015 (EUT 2015, L 24, s. 1), ikke finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, i deres oprindelige affattelse, annulleres, for så vidt som navnet på Andriy Klyuyev er blevet opført på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger, og dette gælder frem til ikrafttrædelsen af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Andriy Klyuyev afholdte omkostninger for så vidt angår annullationspåstanden, som er nedlagt i stævningen.
- 4) Andriy Klyuyev bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger for så vidt angår den annullationspåstand, som er nedlagt i anmodningen om tilpasning af påstandene.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 261 af 11.8.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — Yanukovych mod Rådet(Sag T-346/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af pengemidler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet — ret til forsvar — begrundelsespligt — retsgrundlag — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — magtfordrejning — manglende iagttagelse af kriterierne for opførelse på listen — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret)

(2016/C 402/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kiev, Ukraine) (ved T. Beazley, P. Saini og S. Fatima, QC, barristers H. Mussa, J. Hage og K. Howard samt solicitor C. Kennedy)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved E. Finnegan og J.-P. Hix, derefter ved J.-P. Hix og P. Mahnič Bruni, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget) og Europa-Kommissionen (ved S. Bartelt og D. Gauci, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 26) og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 1), for det andet Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2015, L 24, s. 16) og Rådets forordning (EU) 2015/138 af 29. januar 2015 om ændring af forordning nr. 208/2014 (EUT 2015, L 24, s. 1) samt for det tredje Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2015, L 62, s. 25) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT 2015, L 62, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opført eller opretholdt på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, i deres oprindelige affattelse, annulleres, for så vidt som navnet på Viktor Fedorovych Yanukovych er blevet opført på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger, og dette gælder frem til ikrafttrædelsen af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Viktor Fedorovych Yanukovych afholdte omkostninger for så vidt angår den annullationspåstand, som er nedlagt i stævningen.
- 4) Viktor Fedorovych Yanukovych bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger for så vidt angår den annullationspåstand, som er nedlagt i anmodningen om tilpasning af påstandene.
- 5) Republikken Polen og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — Yanukovych mod Rådet(Sag T-348/14) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine — indefrysning af pengemidler — liste over de personer, enheder og organer, som er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — sagsøgerens navn omfattet af begrundelsespligt — retsgrundlag — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — magtfordrejning — manglende iagttagelse af kriterierne for opførelse på listen — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret)

(2016/C 402/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Donetsk, Ukraine) (ved T. Beazley, P. Saini og S. Fatima, QC, barristers J. Hage og K. Howard og solicitor C. Kennedy)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved E. Finnegan og J.-P. Hix, som befuldmægtigede, og derefter ved J.-P. Hix og P. Mahnič Bruni, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved D. Gauci og S. Bartelt, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 26) og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2014, L 66, s. 1), som ændret henholdsvis ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 om gennemførelse af afgørelse 2014/119 (EUT 2014, L 111, s. 91) og ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 (EUT 2014, L 111, s. 33), for det andet Rådets afgørelse (FUSP) 2015/143 af 29. januar 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2015, L 24, s. 16) og Rådets forordning (EU) 2015/138 af 29. januar 2015 om ændring af forordning nr. 208/2014 (EUT 2015, L 24, s. 1) samt for det tredje Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 (EUT 2015, L 62, s. 25) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014 (EUT 2015, L 62, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn er blevet opført eller opretholdt på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 om gennemførelse af afgørelse 2014/119, og Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, som ændret ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014, annulleres, for så vidt som navnet på Oleksandr Viktorovych Yanukovych er blevet opført på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger, og dette gælder frem til ikrafttrædelsen af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning nr. 208/2014.
- 2) I øvrigt frifindes Rådet for Den Europæiske Union.
- 3) Rådet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Oleksandr Viktorovych Yanukovych afholdte omkostninger for så vidt angår den annullationspåstand, som er nedlagt i stævningen.
- 4) Oleksandr Viktorovych Yanukovych bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger for så vidt angår den annullationspåstand, som er nedlagt i anmodningen om tilpasning af påstandene.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — FIH Holding og FIH Erhvervsbank mod Kommissionen(Sag T-386/14) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — banksektoren — støtte tildelt den danske bank FIH i form af en overførsel af dens værdiforringede aktiver til et nyt datterselskab og det efterfølgende køb af disse ved det danske organ, som har til opgave at sikre finansiell stabilitet — statsstøtte til banker i en kriseperiode — afgørelse, der erklærer støtten forenelig med det indre marked — støttebegrebet — kriteriet om den private investor — kriteriet om den private kreditor — beregning af støttebeløbet — begrundelsespligt)

(2016/C 402/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: FIH Holding A/S (København, Danmark) og FIH Erhvervsbank A/S (København) (ved advokat O. Koktvedgaard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse 2014/884/EU af 11. marts 2014 om statsstøtte SA.34445 (12/C) ydet af Danmark med henblik på overdragelsen af ejendomsrelaterede aktiver fra FIH til Finansiell Stabilitet (EUT 2014, L 357, s. 89).

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse 2014/884/EU af 11. marts 2014 om statsstøtte SA.34445 (12/C) ydet af Danmark med henblik på overdragelsen af ejendomsrelaterede aktiver fra FIH til Finansiell Stabilitet annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 253 af 4.8.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — European Dynamics Luxembourg og Evropaïki Dynamiki mod EIT(Sag T-481/14) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af tjenesteydelser vedrørende udvikling af en platform til informations- og vidensstyring — tjenesteydelser vedrørende udvikling af programmel og vedligeholdelse af it-tjenesternes tilgængelighed og effektivitet — afvisning af at indplacere en tilbudsgivers bud som nr. et — udvælgelseskriterier — tildelingskriterier — begrundelsespligt — åbenbart urigtige skøn — aktindsigt — ansvar uden for kontraktforhold)

(2016/C 402/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg) og Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (først ved advokaterne E. Siouti og M. Sfyri, derefter ved advokaterne M. Sfyri og A. Lymperopoulou)

Sagsøgt: Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi (EIT) (først ved M. Kern, B. Györi Hartwig og P. Juanes Burgos, som befuldmægtigede, derefter ved B. Györi-Hartwig og P. Juanes Burgos, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne P. Wytinck og B. Hoorelbeke)

Sagens genstand

Dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af navnlig EIT's afgørelse af 14. april 2014 om at indplacere det bud, som sagsøgerne afgav i forbindelse med en udbudsprocedure vedrørende it-tjenester og dermed forbundne tjenester, som nr. to, samt af EIT's skrivelse af 25. april 2014, hvormed EIT afslog at oplyse navnene på vurderingsudvalgets medlemmer, dels en påstand støttet på artikel 268 TEUF om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Institut for Innovation og Teknologi frifindes.
- 2) European Dynamics Luxembourg SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 351 af 6.10.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — x European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-698/14) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — eksterne tjenesteydelser vedrørende udvikling og undersøgelser af samt support til informationssystemer (ESP DESIS III) — placering af en tilbudsgiver i en kaskadeprocEDURE — begrundelsespligt — unormalt lave bud — princippet om fri konkurrence — ansvar uden for kontraktforhold)

(2016/C 402/42)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (først ved advokaterne V. Christianos, I. Ampazis og M. Sfyri, derefter ved advokat M. Sfyri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Delaude og S. Lejeune, som befuldmægtigede, først bistået af advokaterne E. Petritsi, E. Roussou og K. Adamantopoulos, derefter af advokaterne E. Roussou og K. Adamantopoulos)

Sagens genstand

Søgsmål dels i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelser om at indplacere sagsøgernes tilbud, indgivet i forbindelse med DIGIT/R2/PO/2013/029 — ESP DESIS III om »Eksterne tjenesteydelser vedrørende udvikling og undersøgelser af samt support til informationssystemer« (EUT 2013/S 19-0380314), på fjerdepladsen og tredjepladsen i henhold til kaskademekanismen for del 1 og 3 og om at udelukke deres bud for dette udbuds del 2, dels søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) European Dynamics Luxembourg SA og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 448 af 15.12.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — Herbert Smith Freehills mod Rådet(Sag T-710/14) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning nr. 1049/2001 — dokumenter udfærdiget som led i det forberedende arbejde i forbindelse med vedtagelsen af direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af juridisk rådgivning — ret til forsvar — tungtvejende offentlig interesse)

(2016/C 402/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Herbert Smith Freehills LLP (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat P. Wytinck)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Rebasti, M. Veiga og J. Herrmann, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved P. Van Nuffel, J. Baquero Cruz og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse 18/c/01/14 af 23. juli 2014 om afslag på aktindsigt i visse dokumenter vedrørende vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (EFT 2014, L 127, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Herbert Smith Freehills LLP bærer sine egne omkostninger og betaler Rådets omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 409 af 17.11.2014.

Rettens dom af 15. september 2016 — Philip Morris mod Kommissionen(Sag T-800/14) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter udfærdiget som led i det forberedende arbejde i forbindelse med vedtagelsen af direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter — afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelsen af juridisk rådgivning — undtagelse vedrørende beskyttelsen af beslutningsprocessen — retten til forsvar — tungtvejende offentlig interesse)

(2016/C 402/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Philip Morris Ltd (Richmond, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne K. Nordlander og M. Abenhaim)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse Ares (2014) 3388066 af 29. september 2014, for så vidt som den giver sagsøgeren afslag på fuld aktindsigt i de begærede dokumenter, bortset fra indsigt i de deri indeholdte redigerede personoplysninger.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Philip Morris Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 16.2.2015.

Rettens dom af 20. september 2016 — PAN Europe mod Kommissionen

(Sag T-51/15) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — forordning (EF) nr. 1367/2006 — dokumenter vedrørende hormonforstyrrende stoffer — delvist afslag på aktindsigt — undtagelse vedrørende beskyttelse af beslutningsprocessen — artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001)

(2016/C 402/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Buchet, P. Mihaylova og J. Tomkin, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson og L. Swedenborg, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 24. november 2014 med reference Ares (2014) 3900631, for så vidt som der heri gives afslag på aktindsigt i dokumenter vedrørende hormonforstyrrende stoffer.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 24. november 2014 med reference Ares (2014) 3900631 annulleres, for så vidt som der heri gives afslag på aktindsigt i dokumenterne 9, 13, 14, 15, 16, 17, 17a, 20, 22, 24, 25, 29, 30, 31, 37, 38, 39, 41, 42 og 43 i henhold til artikel 4, stk. 3, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) afholdte omkostninger.
- 4) Kongeriget Sverige bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.

Rettens dom af 15. september 2016 — AEDEC mod Kommissionen(Sag T-91/15) ⁽¹⁾

(Forskning og teknologisk udvikling — »Horisont 2020« — rammeprogrammet for forskning og innovation — indkaldelse af forslag under arbejdsprogrammerne for 2014-2015 — Kommissionens afgørelse om, at sagsøgerens forslag ikke kunne antages — begrundelsespligt — ret til forsvar — proportionalitet — gennemsigtighed — åbenbart urigtigt skøn)

(2016/C 402/46)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) (Madrid, Spanien) (ved advokat R. López López)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved N. Ruiz García og M. Siekierzyńska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelse af 4. september 2014, hvorved Kommissionen afviste sagsøgerens anmodning om finansiering på konsortiet Latin Plans vegne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 127 af 20.4.2015.

Rettens dom af 15. september 2016 — Arrom Conseil mod EUIPO — Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)(Sag T-359/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Roméo has a Gun by Romano Ricci — de ældre EU-ordmærker NINA RICCI og RICCI — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — utilbørlig udnyttelse af ældre varemærkers særpræg eller renommé — skade på renomméet — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009)

(2016/C 402/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Arrom Conseil (Paris, Frankrig) (ved advokaterne C. Herissay Ducamp og J. Blanchard)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Nina Ricci SARL (Paris, Frankrig) (ved advokat E. Armijo Chávarri)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. april 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1021/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Nina Ricci og Arrom Conseil.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Arrom Conseil bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Nina Ricci SARL afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Rettens dom af 20. september 2016 — Alsharghawi mod Rådet

(Sag T-485/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen — indefrysning af midler — liste over personer, der er omfattet af restriktioner for indrejse i og transit gennem Den Europæiske Unions område — Muammar Qadhafis (Gaddafis) tidligere kabinetschefs funktioner — valg af retsgrundlag — begrundelsespligt — retten til forsvar — uskyldsformodning — proportionalitet — retten til at færdes frit — ejendomsret — pligt til at godtgøre, at foranstaltningen er berettiget)

(2016/C 402/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Sydafrika) (ved advokat É. Moutet)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og V. Piessevaux, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF, hvori der er nedlagt påstand om delvis annullation, for det første af Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1333 af 31. juli 2015 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen og om ophævelse af afgørelse 2011/137/FUSP (EUT 2015, L 206, s. 34), og for det andet af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1323 af 31. juli 2015 om gennemførelse af artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 204/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen (EUT 2015 L 206, s. 4).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Bashir Saleh Bashir Alsharghawi bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens dom af 20. september 2016 — Excalibur City mod EUIPO — Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT)

(Sag T-565/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MERLIN'S KINDERWELT — ældre nationalt ordmærke KINDER — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 402/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Excalibur City s.r.o. (Znojmo, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat E. Engin-Deniz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Simandlova og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ferrero SpA (Alba, Italien) (ved advokaterne L. Ghedina og F. Jacobacci)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 9. juli 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1538/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Ferrero og Excalibur City

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 9. juli 2015 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1538/2014-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Excalibur City s.r.o. afholdte omkostninger.
- 3) Ferrero SpA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Rettens dom af 20. september 2016 — Excalibur City mod EUIPO — Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT)

(Sag T-566/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket MERLIN'S KINDERWELT — ældre nationalt ordmærke KINDER — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 402/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Excalibur City s.r.o. (Znojmo, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat E. Engin-Deniz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Simandlova og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ferrero SpA (Alba, Italien) (ved advokaterne L. Ghedina og F. Jacobacci)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. juli 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1617/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Ferrero og Excalibur City

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 16. juli 2015 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1617/2014-1) ændres således, at den af Excalibur City s.r.o. indbragte klage til appelkammeret er begrundet, og at der følgelig gives afslag på indsigelsen.

- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Excalibur City afholdte omkostninger.
- 3) Ferrero SpA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Rettens dom af 15. september 2016 — JT International mod EUIPO — Habanos (PUSH)

(Sag T-633/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket PUSH — ældre nationale ord- og figurmærker samt benelux ord- og figurmærker PUNCH — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — varer af samme art — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2016/C 402/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: JT International SA (Genève, Schweiz) (ved S. Malynicz, QC og solicitors K.E. Gilbert og J. Gilbert,)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Corporación Habanos, SA (Havana, Cuba) (ved advokat M. Escudero Pérez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 10. august 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 3046/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Corporación Habanos og JT International.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) JT International SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Corporación Habanos, SA afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Rettens kendelse af 13. september 2016 — EDF Luminus mod Europa-Parlamentet

(Sag T-384/15) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — aftale om elforsyning CNT(2009) nr. 137 — Parlamentets betaling af de regionale afgifter, som sagsøgeren har betalt til hovedstadsregionen Bruxelles, beregnet på grundlag af den kapacitet, der blev stillet Parlamentet til rådighed — ingen kontraktforpligtelse — ingen forpligtelse på grundlag af bestemmelserne i gældende national ret)

(2016/C 402/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: EDF Luminus (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne D. Verhoeven og O. Vanden Berghe)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved L. Darie og P. Biström, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Clotuche-Duvieusart et I. Martínez del Peral, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren 439 672,95 EUR, tillagt renter, svarende til størrelsen af de regionale afgifter, som sagsøgeren har betalt til hovedstadsregionen Bruxelles, beregnet på grundlag af den kapacitet, der blev stillet Parlamentet til rådighed

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Parlamentets påstande med henblik på at opnå en anerkendelsesdom afvises.
- 3) EDF Luminus bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Parlamentet.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens kendelse af 30. august 2016 — Fontem Holdings 4 mod EUIPO (BLU ECIGS)
(Sag T-511/15) ⁽¹⁾
(EU-varemærker — tilbagetagelse af registreringsansøgning — uforment at træffe afgørelse)
(2016/C 402/53)
Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fontem Holdings 4 BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved først ved solicitor A. Poulter og derefter ved solicitors A. Dykes og D. Stone)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. juni 2015 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2697/2014-4) vedrørende en ansøgning om registrering

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Fontem Holdings 4 BV bærer sine egne omkostninger og betaler omkostningerne afholdt af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 363 af 3.11.2015.

Rettens kendelse af 13. september 2016 — Terna mod Kommissionen(Sag T-544/15) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — projekter i Unionens fælles interesse — finansiel støtte fra Unionen til to projekter inden for området transeuropæiske energinet — nedsættelse af den finansielle støtte, der oprindeligt var blevet tildelt, efter revision — forberedende akt — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)

(2016/C 402/54)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Terna — Rete elettrica nazionale SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne A. Police, L. Di Via, F. Covone og D. Carria)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved O. Beynet, L. Di Paolo og A. Tokár, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af den afgørelse, der var indeholdt i Kommissionens skrivelse af 6. juli 2015, hvorved den finansielle støtte, der oprindeligt var blevet tildelt inden for rammerne af to projekter (projekterne 2009-E255/09-ENER/09/TEN-E-S12.564583 og 2007-E 221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403) inden for området transeuropæiske energinet, blev nedsat.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Terna — Rete elettrica nazionale SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 3.11.2015.

Rettens kendelse af 14. september 2016 — POA mod Kommissionen(Sag T-584/15) ⁽¹⁾

»Annullationssøgsmål — anmodning om registrering af en beskyttet oprindelsesbetegnelse (»Halloumi« eller »Hellim«) — afgørelse om offentliggørelse i EU-Tidende, C-udgaven, af en ansøgning om registrering af en beskyttet oprindelsesbetegnelse i henhold til artikel 50, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 1151/2012 — forberedende akt — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning«

(2016/C 402/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Cypern) (ved advokat N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis og J. Guillem Carrau, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse om i Den Europæiske Unions Tidende (EUT 2015, C 246, s. 9) at offentliggøre ansøgning om registrering CY/PDO/0005/01234, indgivet af Republikken Cypern, idet den fandt, at ansøgningen opfyldte betingelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1), som foreskrevet i denne forordnings artikel 50, stk. 1

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger, herunder omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 406 af 7.12.2015.

Sag anlagt den 12. juli 2016 — Gaki mod Europol**(Sag T-366/16)**

(2016/C 402/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Anastasia-Soultana Gaki (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokat G. Keisers)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Sagsøgerens påstande

- Der skal gøres nærmere rede for omstændighederne omkring den påståede handling, som sagsøgeren har begået i henhold til den af Grækenland udstedte europæiske arrestordre, på grundlag af hvilken hun siden 2011 har været retsstridigt eftersøgt i EU med hjælp fra Europol. Sagsøgerens ret til en begrundet udtalelse.
- Den retsstridige og fejlbehæftede datalagring, som Den Fælles Kontrolinstans for Europol (herefter »JSB«) har foretaget i Europolis informationssystem med hensyn til sagsøgeren, skal blokeres.
- JSB forpligtes til under udøvelsen af sin ret til adgang til og konsultation af de i SIS II indførte data at efterprøve, om indgrebet i sagsøgerens frihed er tilladt i henhold til den europæiske arrestordre.
- Europol forpligtes til at spørge den græske anklagemyndighed ved appelretten i Athen om, hvilken anklagemyndighed der den 23. maj 2016 besluttede at opretholde den europæiske arrestordres gyldighed og dermed den vilkårlige frihedsberøvelse af sagsøgeren, og om, hvilken af de to nationale arrestordrer (den europæiske arrestordre er en genpart af begge) der har retsvirkning. Den græske anklagemyndighed ved appelretten i Athen skal ligeledes forklare, hvordan det er muligt, at sagsøgerens adresse i Tyskland fremgår af den europæiske arrestordre, men begge nationale arrestordrer (den europæiske arrestordre er en genpart af begge) blev udstedt mod sagsøgeren med den begrundelse, at den græske domstolsmyndighed angiveligt ingen adresse rådede over på sagsøgeren.
- JSB skal på begrundet vis gøre nærmere rede for, hvilke foranstaltninger Europol har truffet, efter den fik kendskab til, at der til anklagemyndigheden i Düsseldorf var blevet indgivet en anmeldelse mod den græske anklagemyndighed, som udstedte den europæiske arrestordre mod sagsøgeren.
- Sagsøgeren tilkendes tre mio. EUR i erstatning.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 41 i afgørelse 2007/533/RIA (¹), sammenholdt med artikel 30, stk. 7, og artikel 31 og 52 i afgørelse 2009/371/RIA (²).

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 1, 9 og 23 i retsakt nr. 29/2009 JSB.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12.6.2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT 2007, L 205, s. 63).

⁽²⁾ Rådets afgørelse af 6.4.2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) (EUT 2009, L 121, s. 37).

Sag anlagt den 25. august 2016 — Adama Agriculture og Adama France mod Kommissionen

(Sag T-476/16)

(2016/C 402/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Adama Agriculture BV (Amsterdam, Nederlandene) og Adama France (Sèvres, Frankrig) (ved advokaterne C. Mereu og M. Grunchard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold.
- Den anfægtede afgørelse annulleres ⁽¹⁾, og der træffes afgørelse om, i) at godkendelsen af aktivstoffet isoproturon (IPU) skal forlænges, eller alternativt om, ii) at vurderingen af fornyelsen af IPU's godkendelse henvises til sagsøgte med henblik på fornyet overvejelse og, at alle relevante frister i henhold til forordningen om plantebeskyttelsesmidler (PPPR) og dens gennemførelsesforordninger suspenderes for at gøre det muligt at anvende en passende tidsramme for vedtagelse af en ny afgørelse om fornyelse af IPU.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede afgørelse blev vedtaget af sagsøgte i strid med de af Unionen sikrede rettigheder og principper. Sagsøgerne har med støtte i de følgende fem anbringender gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, idet den tilsidesætter traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (»TEUF«) og den afledte EU-ret:

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er foretaget åbenbart urigtige skøn. IPU blev i henhold til ottende, niende og tiende betragtning til den anfægtede afgørelse forbudt under henvisning til (i) den risiko, som følger af en eksponering for en metabolit i grundvandet, (ii) den risiko, som det udgør for fugle, pattedyr og vandorganismer, og (iii) den foreslåede klassificering af IPU som et reproduktionstoksisk stof i kategori 2. Alle de bekymringer, som den anfægtede afgørelse er baseret på, er imidlertid behæftet med formelle og/eller materielle fejl og undlader at tage hensyn til oplysninger, som sagsøgerne har fremlagt.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proceduren i CLP-forordning (EF) nr. 1272/2008 ⁽²⁾ — en handling ultra vires. Ved at foreslå, at IPU klassificeres som et reproduktionstoksisk stof, og ved at lægge dette forslag til grund for begrundelsen af afslaget på fornyelsen af godkendelsen af IPU har sagsøgte tilsidesat både CLP-forordningen og forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽³⁾ om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og dermed handlet ultra vires.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til forsvar og princippet om god forvaltningsskik. Adfærden hos den rapporterende medlemsstat (RMS), Den Europæiske Fødevarer- og Fødevarer-sikkerhedsautoritet (EFSA) og Kommissionen har individuelt og kollektivt tilsidesat sagsøgernes ret til at blive hørt og deres ret til forsvar ved at fratage dem en retfærdig rettergang. Navnlig, og på trods af gentagne og proaktive forsøg på at kontakte RMS og EFSA, modtog sagsøgerne ikke rettidige tilbagemeldinger. Desuden er der ikke blevet taget hensyn til bemærkninger, som sagsøgerne har fremsat.

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og ligebehandlingsprincippet. Selv om Kommissionen anlagde en streng vurdering med hensyn til IPU (baseret på åbenbart urigtige skøn og åbenbare proceduremæssige fejl), gjorde Kommissionen ikke dette i forbindelse med lignende situationer/tidligere afgørelser vedrørende stoffer, der gav anledning til lignende bekymringer, hvilket udgør en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Ved ikke at vælge mindre indgribende foranstaltninger, med hvilke de samme mål kunne være blevet nået (f.eks. godkendelse undergivet betingelser, der skal vurderes på medlemsstatsplan, eller undergivet indgivelse af bekræftende data på EU-plan i henhold til PPPR's artikel 6), og ved i stedet at forbyde IPU har Kommissionen tilsidesat proportionalitetsprincippet.

-
- (¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/872 af 1.6.2016 om ikke at forny godkendelsen af aktivstoffet isoproturon, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011 (EUT 2016, L 145, s. 7).
- (²) Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16.12.2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT 2008, L 353, s. 1)
- (³) Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009, L 309, s. 1).

Sag anlagt den 26. august 2016 — Epsilon International mod Kommissionen

(Sag T-477/16)

(2016/C 402/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Epsilon International SA (Marousi, Grækenland) (ved advokaterne D. Bogaert og A. Guillerme)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

1) På grundlag af artikel 272 TEUF:

- Det fastslås, at de beløb, som Europa-Kommissionen har udbetalt til Epsilon under støtteaftalerne BRISEIDE, i-SCOPE og SMART-ISLANDS, udgør støtteberettigede udgifter, og at Epsilon ikke har begået fejl af systematisk karakter i forbindelse med opfyldelsen af disse aftaler.
- Det fastslås, at Kommissionens krav om tilbagebetaling af de beløb, der er betalt under BRISEIDE-aftalen, i det hele savner grundlag, og at de ikke skal betales tilbage til Europa-Kommissionen.
- Det fastslås, at Europa-Kommissionens afgørelser om at suspendere betalinger vedrørende støtteaftalerne i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity og c-SPACE savner grundlag.
- Kommissionen tilpligtes at godtgøre de beløb, som Epsilon har betalt for at gennemføre yderligere regnskabsmæssige revisioner for at modbevise de fejlagtige konstateringer, som de af Kommissionen bemyndigede revisorer har foretaget, og at erstatte det ikke-økonomiske tab, som Epsilon har lidt, som foreløbigt og efter ret og billighed er opgjort til 10 000 EUR.

2) På grundlag af artikel 263 TEUF annulleres Europa-Kommissionens afgørelse af 17. juni 2016 (ref. Ares (2016) 2835215) om registrering af Epsilon i Early Detection and Exclusion System Database (EDES).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for påstanden i henhold til artikel 272 TEUF har Epsilon anført, at de konstateringer, som revisorerne fremhævede og som Europa-Kommissionen tilsluttede sig, der vedrører personaleomkostninger indberettet til opfyldelse af projekterne BRISEIDE, SMART-ISLANDS og i-SCOPE, er fejlagtige. Nærmere bestemt har Epsilon gjort gældende, at der ikke er foregået nogen uregelmæssigheder med hensyn til tidsregistreringssystemet, produktive timer og beregning af timesats, den manglende faktura for det af indehaverne udførte arbejde, eller den omstændighed, at de aftaler, der blev indgået med interne konsulenter, ikke var blevet registreret hos skattemyndighederne. Under alle omstændigheder kan eventuelle mindre fejl i opfyldelsen af disse kontrakter ikke anses for at være af systematisk karakter.

Ydermere har Epsilon bestridt Kommissionens afgørelse om at suspendere betalingerne for opfyldelse af de EU-finansierede projekter i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity og c-SPACE og har anført, at de savner retsgrundlag.

Endelig har Epsilon fremsat krav om økonomisk kompensation for økonomisk og ikke-økonomisk skade lidt af Epsilon som følge af Kommissionens afgørelser.

Til støtte for påstanden i henhold til artikel 263 TEUF har Epsilon gjort gældende, at Retten bør annullere Kommissionens afgørelse om at registrere Epsilon i EDES-systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse som følge af den påståede potentielt systematiske karakter af fejl begået i forbindelse med opfyldelsen af ovennævnte projekter. Sagsøgeren har anført, at denne afgørelse er i strid med proportionalitetsprincippet og retten til forsvar.

Sag anlagt den 30. august 2016 — Lidl Stiftung mod EUIPO — Amedei (For you)

(Sag T-480/16)

(2016/C 402/59)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne A. Berger og M. Wolter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Amedei Srl (Pontedera, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Lidl Stiftung & Co. KG

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelene »For you« — registreringsansøgning nr. 12 267 571

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. april 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 851/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og indsigelse nr. B 2 342 452 rejst mod EU-varemærkeansøgning nr. 12 267 571 forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 30. august 2016 — The Logistical Approach mod EUIPO — Idea Groupe (Idealogistic)**(Sag T-620/16)**

(2016/C 402/60)

*Stævningen affattet på fransk***Parter**

Sagsøger: The Logistical Approach BV (Uden, Nederlandene) (ved advokat R. Milchior)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: The Logistical Approach BV

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Idealogistic« — registreringsansøgning nr. 12 318 234

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. juni 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1435/2015-4)

Påstande

- Principalt, den anfægtede afgørelse annulleres.
- Subsidiært, den anfægtede afgørelse omgøres, for så vidt som den med urette har stadfæstet indsigelsesafdelingens afgørelse om afslag på registrering af varemærke nr. 012318234 for tjenesteydelserne »rådgivning vedrørende logistik, såsom rutevalg, lagerindretning og valg af transportmidler«.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 76 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. september 2016 — Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej mod ECHA**(Sag T-625/16)**

(2016/C 402/61)

*Processprog: polsk***Parter**

Sagsøger: Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej sp. z o. o. (Grajewo, Polen) (ved juridisk rådgiver T. Dobrzyński)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgerens påstande

- ECHA's afgørelse nr. SME (2016) 2851 af 23. juni 2016, hvormed det blev fastslået, at sagsøgeren ikke opfylder betingelserne for nedsættelse af gebyrerne for mellemstore virksomheder, og hvormed sagsøgeren blev pålagt at betale en administrationsafgift, annulleres.
- ECHA's faktura nr. 10058238 af 23. juni 2016 vedrørende forskellen mellem det af sagsøgeren betalte gebyr og det gebyr, som det i medfør af ECHA's afgørelse nr. SME (2016) 2851 påhviler en stor virksomhed at betale, annulleres.
- ECHA's faktura nr. 10058239 af 23. juni 2016, hvormed størrelsen af administrationsafgiften i medfør af ECHA's afgørelse nr. SME (2016) 2851 blev fastsat, annulleres.
- Afgørelse nr. 14/2015 truffet af ECHA's bestyrelse den 4. juni 2015 (MB/43/2014) ME (2016) 2851 annulleres.
- ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om kompetencetildeling

- Størrelsen af den administrationsafgift, der er fastsat i ECHA's bestyrelses afgørelse MB/43/2014, som ligger til grund for udstedelsen af den anfægtede afgørelse og fakturaerne, er i betragtning af de funktioner, som administrationsafgiften skal opfylde, uforholdsmæssig stor og udgør derved en straf. Dette er i strid med det i artikel 5 TEU knæsatte princip om kompetencetildeling, sammenholdt med 11. betragtning til Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og retten til god forvaltning

- Sagsøgeren støttede sin erklæring vedrørende virksomhedens størrelse på oplysninger, der bl.a. stammede fra ECHA, og på nationale oplysninger. Virksomhedens størrelse skulle have været afgjort på grundlag af Gesetz über die Freiheit der wirtschaftlichen Tätigkeit vom 2. Juli 2004 (lov om frihed til at drive erhvervsvirksomhed af 2.7.2004). I medfør af denne lov klassificeres virksomheder ikke efter ejerstrukturen. ECHA informerede ikke på tilstrækkelig vis om registreringsreglerne, og opkrævede gebyrerne uden at det var muligt at afhjælpe fejlen.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

- I henhold til bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1907/2006 og Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 skal administrationsafgifterne justeres i forhold til ECHA's faktiske udgifter til kontrol. ECHA's praksis, hvorefter de virksomheder, der har angivet størrelsen forkert, pålægges udgifterne for kontrollen af alle virksomheder, skal anses for at være ulovlig.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af lighedsprincippet

- ECHA har ved opkrævningen af administrationsafgifter og fastsættelsen af størrelsen af disse afgifter efter virksomhedens størrelse tilsidesat lighedsprincippet. Det er i strid med lighedsprincippet at belaste en virksomhed, der alene skal klassificeres som stor, fordi et offentligt organ ejer en kapitalandel, med den samme administrationsafgift som en virksomhed, der skal klassificeres som stor på grund af dens årlige omsætning og antallet af medarbejdere.

5. Femte anbringende om annulation af de i medfør af den anfægtede afgørelse udstedte fakturaer

- På grundlag af annulationen af ECHA's afgørelse nr. SME (2016) 2851 skal de fakturaer, der ligger til grund for ECHA's betalingsanmodninger, annulleres. De gebyrer, der er blevet opkrævet, skal heller ikke betales, fordi sagsøgeren på tidspunktet for udstedelsen af ECHA's afgørelse nr. SME (2016) 2851 og udstedelsen af fakturaerne ikke var forpligtet til at lade sig registrere i REACH-systemet.

Sag anlagt den 1. september 2016 — Shoe Branding Europe mod EUIPO — adidas (Gengivelse af to parallelle striber på en sko)

(Sag T-629/16)

(2016/C 402/62)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgien) (ved advokat J. Løje)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: adidas (Herzogenaurach, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Shoe Branding Europe BVBA

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket (gengivelse af to parallelle striber på en sko) — EU-varemærkeregistrering nr. 8 398 141

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. juni 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 597/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009
- Urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder.

Sag anlagt den 5. september 2016 — Dehtochema Bitumat mod Det Europæiske Kemikalieagentur

(Sag T-630/16)

(2016/C 402/63)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Dehtochema Bitumat, s.r.o. (Bělá pod Bezdězem, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat P. Holý)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Kemikalieagenturs afgørelse af 7. juli 2016, hvorefter sagsøgeren fortsat skal anses for at være en stor virksomhed, og derfor ikke er berettiget til gebyrnedsettelsen for en mellemstor virksomhed, annulleres og erklæres ugyldig, og det tillades, at gennemførelsen af denne afgørelse udsættes.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge sagsøgeren har ECHA ved den ovennævnte afgørelse og dets handlinger begået magtmisbrug og tilsidesat legalitets- og retssikkerhedsprincippet.

Sagsøgeren har gjort gældende, at ECHA, ved undersøgelsen af, om der var tale om en lille eller mellemstor virksomhed (SMV), vurderede uafhængigheden af sagsøgerens virksomhed fejlagtigt og fejlagtigt medregnede et antal ansatte og en størrelse af den årlige omsætning for sagsøgerens virksomhed samt angiveligt tilknyttede partnervirksomheder, der ikke har tilknytning til sagsøgerens virksomhed eller dennes partnervirksomheder i henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 eller Kommissionens henstilling 2003/361/EF.

Den sagsøgende virksomhed har gjort gældende, at dens erklæring om den ukorrekte størrelse af virksomheden, som den fremsatte på foranledning af ECHA den 2. juni 2016, i det væsentlige blev fremsat i tillid til ECHA's vurdering og løftet om et lavere gebyr.

Den sagsøgende virksomhed har anført, at dens registrering var blevet suspenderet, og at den udtrykkeligt havde meddelt ECHA, at den ikke har produceret de relevante produkter (registreringspligtige stoffer) siden 2011.

Den sagsøgende virksomhed har gjort gældende, at det følger af artikel 13, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008, at retten til en gebyrnedsettelse i forbindelse med registrering opstår, hvor det er muligt at dokumentere en sådan berettigelse, og at det således — i modsætning til det, som ECHA har gjort gældende — er hensigtsmæssigt at tillade sagsøgeren at dokumentere denne berettigelse.

Sag anlagt den 9. september 2016 — ClientEarth mod Kommissionen**(Sag T-644/16)**

(2016/C 402/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat O. Brouwer og solicitor N. Frey)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse om afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i dokumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽¹⁾, som meddelt sagsøgeren den 1. juli 2016 i en skrivelse med referencen C(2016) 4286 final, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder enhver intervenients omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende vedrørende retlige fejl og åbenbart urigtige skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af *undtagelsen om internationale forbindelser* [artikel 4, stk. 1, litra a), tredje led, i forordning nr. 1049/2001] og manglende begrundelse:
 - Kommissionen har ikke godtgjort, at undtagelsen om internationale forbindelser finder anvendelse. Den har navnlig ikke godtgjort, hvordan udlevering af dokumenter af rent juridisk karakter, der indeholder EU-retlige overvejelser, i sig selv kan afsløre strategiske formål, som Den Europæiske Union forfølger under forhandlinger, eller svækker Kommissionens forhandlingsposition. Kommissionen er bundet af retsstatsprincippet og kan ikke forhandle internationale aftaler, der tilsidesætter EU-retten. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1049/2001 (og andre undtagelser) ikke kan gøres gældende »in perpetuum«, dvs. så længe Kommissionen på et hvilket som helst sted fører forhandlinger vedrørende andre internationale aftaler. Kommissionen har derudover undladt at begrunde, hvordan udlevering af de begærede dokumenter specifikt og reelt er til skade for offentlighedens interesser med hensyn til internationale forbindelser.
2. Andet anbringende vedrørende retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i en forkert anvendelse af undtagelsen om beskyttelse af juridisk rådgivning (artikel 4, stk. 2, andet led, i forordning nr. 1049/2001) og manglende begrundelse:
 - Kommissionen har ikke påvist, at der er en rimeligt forudsigelig og ikke rent hypotetisk risiko for, at udbredelse af de dokumenter, der er begæret aktindsigt i, ville undergrave dens interesse i at modtage åben, objektiv og fuldstændig juridisk rådgivning.
3. Tredje anbringende vedrørende retlige fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i den forkerte anvendelse af *undtagelsen om beskyttelse af beslutningsprocessen* (artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001) og manglende begrundelse:
 - Kommissionen har ikke forklaret, hvordan aktindsigt i de begærede dokumenter specifikt og reelt kunne være til skade for beslutningsprocessen.
4. Fjerde anbringende vedrørende en retlig fejl og et åbenbart urigtigt skøn, der resulterede i den forkerte anvendelse af kriteriet om den mere tungtvejende offentlige interesse og manglende begrundelse:
 - Der foreligger en tungtvejende offentlig interesse, fordi udbredelse ville gøre det muligt at få en debat om domstolsadgang, navnlig adgang til nationale domstole (og disses rolle), og behovet for at bevare EU-rettens ensrettede anvendelse og autonomi. Disse emner er af direkte interesse for EU-borgere og NGO'er som sagsøgeren.
5. Femte anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001 (delvis aktindsigt), og anmodning om bevisoptagelse.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ikke, eller under alle omstændigheder ikke i tilstrækkeligt omfang, undersøgte og gav delvis aktindsigt i de begærede dokumenter.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 7. september 2016 — Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG mod Den Fælles Afviklingsinstans

(Sag T-645/16)

(2016/C 402/65)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vorarlberger Landes- und Hypothekbank AG (Bregenz, Østrig) (ved Rechtsanwalt G. Eisenberger)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af angiveligt 15. april 2016 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans annulleres, i det mindste for så vidt som denne afgørelse vedrører sagsøgeren.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Grov tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter som følge af manglende (fuldstændig) offentliggørelse af den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende: Grov tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter som følge af manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 13. september 2016 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret mod EUIPO — Zaharieva (BOBO cornet)

(Sag T-648/16)

(2016/C 402/66)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Tyrkiet) (ved advokat T. Tsenova)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Elka Zaharieva (Plovdiv, Bulgarien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Elka Zaharieva

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelene »BOBO cornet« — registreringsansøgning nr. 12 299 343

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. juli 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 906/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 75 og artikel, 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 12. september 2016 — Bernaldo de Quirós mod Kommissionen**(Sag T-649/16)**

(2016/C 402/67)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Belén Bernaldo de Quirós (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne, T. Bontinck og A. Guillerme)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelsen af 30. november 2015, truffet af generaldirektøren for Europa-Kommissionens GD for Uddannelse og Kultur i dennes egenskab af ansættelsesmyndighed, om at omplacere Belén Bernaldo de Quirós fra stillingen som kontorchef for »Traineeships Office« EAC.C.4 til stillingen som adviser on modernisation of education (konsulent for modernisering af uddannelse) GD EAC.B, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om et åbenbart urigtigt skøn og magtfordrejning.

- Sagsøgeren er af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til tjenestens interesse og med hensyn til stillingernes ækvivalens. Sagsøgeren har gjort gældende, at hans omplacering til stillingen som adviser on modernisation of education ikke er begrundet i tjenestens interesse, men i et ønske fra hans overordnede om arbejdsmæssigt set at isolere ham og pålægge ham en førtidig disciplinær sanktion. Afgørelsen er således behæftet med magtfordrejning, for så vidt som en sådan omplacering desuden er i strid med tjenestens interesse i betragtning af hans kompetencer og nødvendigheden af at besætte ledige kontorchefstillinger inden for GD EAC.
- Sagsøgeren er ligeledes af den opfattelse, at omplaceringen ikke er sket under overholdelse af princippet om stillingernes ækvivalens. De nye opgaver, som sagsøgeren har fået tildelt, er nemlig som følge af deres art, vigtighed og omfang mindre betydningsfulde end de opgaver, der tildeles en konsulent i lønklasse AD 13. Derudover dækker stillingen ikke et reelt behov hos tjenestegrenen, som krævet i artikel 2 i afgørelse C(2008)5029/2.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af retten til at blive hørt samt af administrationens omsorgspligt.

- Sagsøgeren er af den opfattelse, at afgørelsen om omplacering ikke blev vedtaget under omstændigheder, der sikrer ham ret til at blive hørt, eftersom han ikke var i stand til på en hensigtsmæssig måde at tilkendegive sine synspunkter vedrørende udkastet til afgørelsen om omplacering. Hertil kommer en tilsidesættelse af administrationens omsorgspligt, idet ansættelsesmyndigheden hverken har taget hensyn til hans interesser eller på objektiv vis søgt at finde en balance mellem tjenestens interesser og hans interesser, bl.a. ved at overveje en omplacering til en ledig kontorchefstilling.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af Europa-Kommissionens afgørelse C(2008) 5029/2 af 9. august 2008 om en konsulents arbejdsopgaver.

- Sagsøgeren har gjort gældende, at afgørelse C(2008) 5029/2, i dens konsoliderede udgave af 7. juli 2016, er blevet tilsidesat, eftersom GD EAC overskred den tildelte kvote af konsulenter og ikke har godtgjort, at stillingen som adviser on modernisation of education, som han blev overflyttet til, rent faktisk er lovlig.

Sag anlagt den 7. september 2016 — LG Electronics mod EUIPO (QD)**(Sag T-650/16)**

(2016/C 402/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc. (Seoul, Sydkorea) (ved advokat R. Schiffer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke EU-ordmærket »QD« — registreringsansøgning nr. 13 633 516

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 24. maj 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2046/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. september 2016 — PM mod ECHA**(Sag T-656/16)**

(2016/C 402/69)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: PM (ved advokat C. Zambrano Almero)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Retten anser nærværende søgsmål for anlagt med henblik på prøvelse af afgørelse nr. SME(2016) 3198 og som følge deraf erklærer denne ugyldig under hensyn til, at PM hører til i gruppen af små og mellemstore virksomheder (SMV), og dermed foretager den ansøgte registrering efter betaling af de lovbestemte gebyrer og afgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende baseret på definitionen af små og mellemstore virksomheder i artikel 2, stk. 1, i bilaget til henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Med hensyn hertil har sagsøgeren med støtte fra den virksomhedsgruppe, som denne indgår i, anført, at kravene i den nævnte artikel er opfyldt.

Sag anlagt den 16. september 2016 — LG Electronics mod EUIPO (Second Display)**(Sag T-659/16)**

(2016/C 402/70)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* LG Electronics, Inc. (Seoul, Sydkorea) (ved advokaterne T. de Haan og P. Péters)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »Second Display« — registreringsansøgning nr. 14 362 248*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 10. juni 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 106/2016-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger forbundet med sagens behandling for Første Appellkammer ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 75 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 19. september 2016 — Credito Fondiario mod CRU**(Sag T-661/16)**

(2016/C 402/71)

Processprog: italiensk

Parter*Sagsøger:* Credito Fondiario SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani og A. Neri)*Sagsøgt:* Den Fælles Afviklingsinstans**Sagsøgerens påstande**

- Den første og den anden afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans annulleres.
- Det fastslås, at artikel 5, stk. 1, litra f), i delegeret forordning (EU) nr. 2015/63, som udgør retsgrundlaget for de anfægtede afgørelser, er uforenelig med princippet om ligebehandling, proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet, der er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- Det fastslås, at bilag I til delegeret forordning (EU) nr. 2015/63, som udgør retsgrundlaget for de anfægtede afgørelser, er uforenelig med princippet om ligebehandling, proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet, der er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

- Det fastslås, at delegeret forordning (EU) nr. 2015/63, som udgør retsgrundlaget for de anfægtede afgørelser, er uforenelig med friheden til at oprette og drive egen virksomhed, der er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er rettet mod afgørelse SRB/ES/SRF/2016/06 af 15. april 2016 (den første afgørelse) og SRB/ES/SRF/2016/13 af 20. maj 2016 (den anden afgørelse) vedtaget af Den Fælles Afviklingsinstans på et eksekutivmøde, som for så vidt angår sagsøgeren fastlægger det ex ante-bidrag, der er fastsat i medfør af delegeret forordning (EU) nr. 2015/63 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Credito Fondiario ikke er blevet meddelt den første og den anden afgørelse

- Banca d'Italia har ikke meddelt sagsøgeren de to afgørelser truffet af Den Fælles Afviklingsinstans, således som det er påkrævet i henhold til artikel 5 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/81 af 19. december 2014 om ensartede betingelser for anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond (EUT 2015, L 15, s. 1), idet Banca d'Italia blot meddelte det skyldige beløb og herved gjorde indgreb i sagsøgerens ret til at anlægge sag rettidigt. Den Fælles Afviklingsinstans har ikke udvist den fornødne agtpågivenhed med hensyn til meddelelsen.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF på grund af manglende begrundelse og tilsidesættelse af forpligtelsen til at vedtage afgørelser vedrørende ex ante-bidrag under en kontradiktorisk procedure

- De anfægtede afgørelser indeholder ingen begrundelse for så vidt angår den faktiske beregning af ex ante-bidraget, hvilket hindrer sagsøgerens effektive kontrol af afgørelsernes lovlighed og begrundethed.

3. Tredje anbringende om fejlagtig anvendelse af artikel 5, stk. 1, litra f), i delegeret forordning (EU) nr. 2015/63

- Det ex ante-bidrag, som kræves af Credito Fondiario, står ikke i et rimeligt forhold til instituttets risikoprofil og følger af en fejlagtig vurdering af instituttets passiver.

4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, og artikel 6 i delegeret forordning (EU) nr. 2015/63. Fejlagtig vurdering af Credito Fondiarios risikoprofil

- Den 31. december 2014 havde Credito Fondiario en lav risikoprofil i henhold til de kriterier, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, og artikel 6 i delegeret forordning (EU) nr. 2015/63. Det bidrag, som Den Fælles Afviklingsinstans har beregnet, svarer til bidraget for institutter med en høj risikoprofil og følger af, at Den Fælles Afviklingsinstans ikke tog hensyn til de definitions-kriterier og kriterier for nedbringelse af risici, der er fastsat i de nævnte bestemmelser.

5. Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 20 og 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ligebehandling

- Artikel 5, stk. 1, litra f), i delegeret forordning (EU) nr. 2015/63 og bilag I hertil tilsidesætter ligebehandlingsprincippet, for så vidt som de fastsætter forskelsbehandling i den omhandlede sektor.

6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet

- Da afgørelserne ikke tager hensyn til sagsøgerens lave risikoprofil, pålægger de et ex ante-bidrag, der svarer til bidraget for et institut med en høj risikoprofil, hvilket udgør en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet.

7. Syvende anbringende om tilsidesættelse af artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — frihed til at oprette og drive egen virksomhed
- Delegeret forordning (EU) nr. 2015/63 tilsidesætter ligebehandlingsprincippet, retssikkerhedsprincippet og friheden til at oprette og drive egen virksomhed, eftersom forordningen fastsætter krav, som er strengere end de krav, der er allerede er fastsat i den europæiske banklovgivning og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 2), for så vidt angår vurderingen af et instituts risikoprofil, og eftersom den indfører skønsmæssige elementer i beregningen af ex ante-bidraget.

Sag anlagt den 16. september 2016 — Cinkciarz.pl mod EUIPO (€\$)

(Sag T-665/16)

(2016/C 402/72)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polen) (advokaterne E. Skrzydło-Tefelska og K. Gajek)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke med symbolerne »€« og »\$« — registreringsansøgning nr.13 839 998

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. juli 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2086/2015-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA